

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Αλληλεγγύη

№ 1635, 21 Αυγούστου 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Φωτό: AP Photo/Derek Catapoullos

ΝΑ “ΚΑΨΟΥΜΕ” ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΚΑΨΕΙ

Γυρίστε στις σελίδες 3, 6, 7, 8, 9

Τρίτη 13 Αυγούστου, Διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ

ΜΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ • ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ • ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΕΚΙΜΕΝΩΝ
http://syntonismosygeia.blogspot.gr • 6945 677808

6-7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Με τους εργάτες της Υγείας μπροστά

σελ. 5

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ
Πώς νίκησε η εξέγερση

σελ. 14, 15

ΒΡΕΤΑΝΙΑ
Αντιφασιστικός Ξεσηκωμός

σελ. 16

Ο ΜΑΡΞ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

σελ. 10, 11

Τι σχέση έχει η αστρολογία με την οικονομία, θα αναρωτηθείτε. Έ λοιπόν, πολύ μεγαλύτερη από ότι είχατε μάλλον φανταστεί. Πάρτε για παράδειγμα το «μίνι κραχ» που χτύπησε όλα σχεδόν τα χρηματιστήρια του πλανήτη στις αρχές του μήνα.

Η καταιγίδα ξεκίνησε το πρωί της Δευτέρας 5 Αυγούστου από τη Νέα Υόρκη, την έδρα της διαβόητης Γουόλ Στριτ -του σημαντικότερου χρηματιστηρίου του πλανήτη- και του εξίσου διαβόητου μικρού της αδελφού, του Νάσντακ, του χρηματιστηρίου της «υψηλής τεχνολογίας» των ΗΠΑ.

Και τα δυο έχουν πίσω τους μια μεγάλη ιστορία τρομαχτικών αναταράξεων, πολλές από τις οποίες έχουν συμπαρασύρει στα τάρταρα όχι μόνο την αμερικανική αλλά και ολόκληρη την παγκόσμια οικονομία. Η «Μεγάλη Ύφεση» της δεκαετίας του 1930 που οδήγησε στη χρεοκοπία δεκάδες χώρες (ανάμεσά τους και την Ελλάδα) ξεκίνησε από την «Μαύρη» Πέμπτη 24 Οκτωβρίου του 1929 της Γουόλ Στριτ.

Η «φούσκα» των εταιρειών του διαδικτύου που αφάνισε το 2000 μέσα σε λίγους μήνες πάνω από 5 τρισεκατομμύρια δολάρια, έκλεισε πάνω από τις μισές μεγάλες εταιρείες υψηλής τεχνολογίας του κόσμου και έστειλε μερικούς από τους πιο διάσημους επιχειρηματίες του κλάδου στις φυλακές είχε στο κέντρο της το Νάσντακ.

Πανικός

Το πρωί της Δευτέρας 5 Αυγούστου και τα δυο αυτά αμερικανικά χρηματιστήρια βρέθηκαν σε ελεύθερη πτώση. Οι εντολές «πούλα» έπεφταν βροχή σπρώχνοντας τις τιμές των μετοχών όλο και πιο χαμηλά. Μέσα σε λίγες ώρες ο δείκτης του χρηματιστηρίου Νάσντακ είχε χάσει το 6,5% της αξίας του ενώ ο Ντάου Τζόουνς, ο δείκτης της «υψηλής κεφαλαιοποίησης» της Γουόλ Στριτ είχε πέσει 1000 μονάδες κάτω. Η μετοχή της Apple υποχώρησε 8% κάτω, της Nvidia (κατασκευάζει μικροσίπ για την τεχνητή νοημοσύνη) 9% κάτω, της Microsoft 6% κάτω, της Alphabet (της Google δηλαδή) επίσης 6% κάτω. Και από τις ΗΠΑ η καταιγίδα χτύπησε μέσα σε λίγες ώρες όλα τα χρηματιστήρια της Ευρώπης. Στο «δικό μας» Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, έγραφε η Καθημερινή, επικράτησε ένα «ατέλειωτο ξεπούλημα» που χτύπησε σκληρά όχι μόνο τους μεγάλους κατασκευαστικούς και βιομηχανικούς ομίλους αλλά και τις τράπεζες.

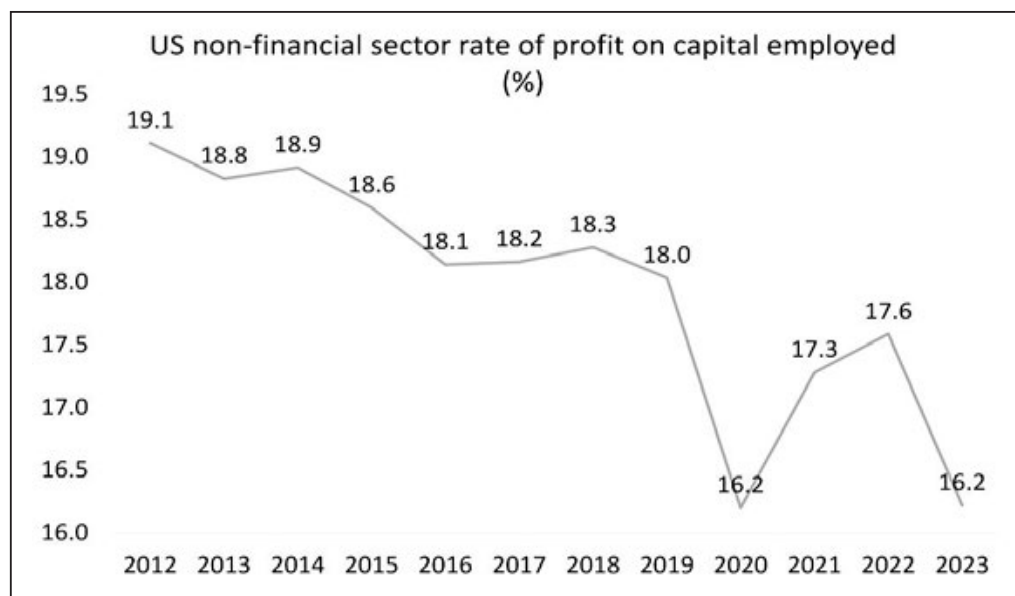
Τι προκάλεσε αυτόν τον πανικό; Οι οικονομικές στήλες των εφημερίδων αποδίδουν την πτώση σε τρεις κυρίως παράγοντες.

Πρώτον στα δραματικά στοιχεία για την ανεργία και τις νέες θέσεις εργασίας στις ΗΠΑ που ανακοινώθηκαν την Παρασκευή 2 Αυγούστου από τις αμερικανικές αρχές. Το περασμένο δωδεκάμηνο η αμερικανική οικονομία προσέθετε κατά μέσο όρο 215 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας κάθε μήνα. Τον Ιούνιο το νούμερο αυτό έπεσε στις 179 χιλιάδες. Τον Ιούλιο καταποντίστηκε, με βάση τα πρώτα στοιχεία, στις 114 χιλιάδες. Η ανεργία, που βρίσκεται σε σταθερή ανοδική πορεία εδώ και ένα τετράμηνο στις ΗΠΑ έφτασε στο 4,3% - ένα νούμερο που ακούγεται μικρό για την Ελλάδα αλλά είναι πολύ μεγάλο για την Αμερική (και τον τρόπο που το υπολογίζουν).

Δεύτερον στα απογοητευτικά αποτελέσματα των εταιριών Τεχνητής Νοημοσύνης. Όχι οι επενδυτές δεν ανακάλυψαν όλοι μαζί ξαφνικά ότι το ChatGPT και τα αδερφάκια του βγάζουν «πληροφορίες» από την κοιλιά του όταν δεν ξέρουν κάτι. Αυτό ποσώς τους ενδιαφέρει. Αυτό

Ο τζόγος στα χρηματιστήρια δεν φέρνει ανάκαμψη κερδοφορίας στην πραγματική οικονομία

“Ανάδρομος Ερμής” στην Οικονομία

που τους στενοχώρησε ήταν τα πενιχρά -πολύ κάτω των προσδοκιών τους- οικονομικά αποτελέσματά τους. Μέσα στα τελευταία δυο χρόνια οι μετοχές των εταιριών τεχνητής νοημοσύνης έχουν πάρει φωτιά καθώς οι επενδυτές έτρεχαν αλλόφρονες να συμμετάσχουν στο πάρτι -που υποσχόταν κέρδη δισεκατομμυρίων. Τον Ιούλιο του 2022 η μετοχή της NVIDIA, για να φέρουμε ένα μόνο παράδειγμα, άξιζε γύρω στα 15 δολάρια. Δυο χρόνια αργότερα, τον Ιούλιο του 2024 άξιζε πάνω από 125 δολάρια. Τα πενιχρά αποτελέσματα όμως τους έβαλαν σε δεύτερες σκέψεις.

Το τρίτο στοιχείο ήταν η αφιρδιαστική αύξηση των επιτοκίων που ανακοίνωσε η Κεντρική Τράπεζα της Ιαπωνίας. Η οικονομία της Ιαπωνίας βρίσκεται εδώ και πολλά χρόνια σε μια μόνιμη στασιμότητα που οι νομισματικές αρχές προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν ρίχνοντας φτηνό χρήμα στις αγορές. Καθόλου τυχαία η Ιαπωνία βρίσκεται στην κορυφή του καταλόγου των χωρών με το μεγαλύτερο δημόσιο χρέος - ακόμα πιο μπροστά και από την Ελλάδα. Η Κεντρική Τράπεζα της Ιαπωνίας συνέχισε να έχει μηδενικά ή ακόμα και αρνητικά επιτόκια όταν όλες

οι μεγάλες κεντρικές τράπεζες του κόσμου άρχισαν να «σφίγγουν» την νομισματική τους πολιτική (να εγκαταλείπουν τα προγράμματα ποσοτικής χαλάρωσης και να ανεβάζουν τα επιτόκια) στο όνομα της καταπολέμησης του πληθωρισμού. Τώρα όλοι περιμένουν ότι η FED (η κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ), η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Τράπεζα της Αγγλίας κλπ θα αρχίσουν σταδιακά να κατεβάζουν και πάλι τα επιτόκια τους -και περίμεναν η Ιαπωνία να κάνει το ίδιο. Αντί για αυτό έκανε το ακριβώς αντίθετο.

Και τι σχέση μπορεί να έχει η αύξηση της ανεργίας στις ΗΠΑ, τα απογοητευτικά αποτελέσματα μερικών εταιριών και η αύξηση των επιτοκίων στην μακρινή Ιαπωνία με την πτώση των χρηματιστηρίων από τη μια μέχρι την άλλη άκρη του πλανήτη; Υπάρχουν δυο αλληλένδετα στοιχεία που τα συνδέουν όλα αυτά μεταξύ τους: η βουλιμία και ο φόβος. Των καπιταλιστών για τις περιουσίες τους, εννοείται, και όχι των απλών ανθρώπων για τις καθημερινές απολαύσεις (και τους κινδύνους) της ζωής.

Ο συνδυασμός αυτών των τριών στοιχείων οδήγησε τα οικονομικά επιτελεία σε μια άμεση αναθεώρηση των προβλέψεών τους για την πο-

ρεία της αμερικανικής και της παγκόσμιας οικονομίας. Η Γκόλντμαν Σακς ανέβασε την πιθανότητα να πέσει η παγκόσμια οικονομία σε ύφεση την επόμενη χρονιά. Και ταυτόχρονα οδήγησε σε νέες εκτιμήσεις για τον τρόπο που οι κεντρικές τράπεζες θα ανταποκριθούν στα νέα δεδομένα: ως τώρα οι οικονομικοί αναλυτές προέβλεπαν ότι η FED θα κατεβάσει κατά 0,75% τα επιτόκια της μέσα στη χρονιά που διανύουμε. Τώρα εκτιμούν ότι θα τα κατεβάσει κατά 1,25%.

Και τι σημασία έχουν μερικά δέκατα της εκατοστιαίας μονάδας θα μου πείτε; Τεράστια. Γιατί όταν πέφτουν τα επιτόκια τα «παλιά ομόλογα» που έχουν εκδοθεί με μεγαλύτερα επιτόκια αξίζουν πολύ περισσότερα από όσο άξιζαν την προηγούμενη ημέρα. Όταν το επιτόκιο είναι πχ 5,5% (όσο είναι σήμερα στις ΗΠΑ) οι επενδυτές αγοράζουν ένα δεκαετές ομόλογο ονομαστικής αξίας 1 εκατομμυρίου δολαρίων (δηλαδή ένα ομόλογο το οποίο πχ το αμερικανικό δημόσιο θα εξοφλήσει πληρώνοντας 1 εκατομμύριο το 2034) με μόλις 568 χιλιάδες. Αν το επιτόκιο πέσει στο 4,25% (δηλαδή 1,25% κάτω) θα πρέπει να πληρώσουν για το ίδιο ομόλογο 648 χιλιάδες. Με άλλα λόγια τα παλιά ομόλογα γίνονται «χρυσός». Τη Δευτέρα 5 Αυγούστου οι επενδυτές έτρεξαν να ξεπουλήσουν ότι είχαν και δεν είχαν σε μετοχές για να αγοράσουν ομόλογα.

Διόρθωση;

Η «αγορά» εξομαλύνθηκε δυο μέρες αργότερα. Στα χρηματιστήρια ήρθε η «διόρθωση», οι τιμές επέστρεψαν στα προ του μίνι κραχ επίπεδά τους. Αλλά είναι βέβαιο ότι η «αναταραχή» της 5ης Αυγούστου δεν ήταν η τελευταία. Τα οικονομικά επιτελεία κυριολεκτικά σπάνε τα κεφάλια τους για να καταλάβουν που βαδίζει η οικονομία - σε μια ομαλή προσοείωση, στη σταθερότητα, στην ανάπτυξη ή μήπως σε ένα νέο μεγάλο κραχ σαν του 2008; Ευτυχώς έχουν σε αυτές τους τις εκτιμήσεις έναν σημαντικό σύμβουλο - την μοντέρνα οικονομική θεωρία που στηρίζεται στη στατιστική, τα υπολογιστικά μοντέλα και τώρα ίσως και την τεχνητή νοημοσύνη. Τα άστρα, για να σας προκαταλάβω, θα ήταν σίγουρα καλύτερος οδηγός.

Οι οικονομολόγοι είναι διαιρεμένοι ως προς τις προβλέψεις τους. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι μπαίνουμε σε μια νέα ύφεση. Οι εκτιμήσεις τους στηρίζονται στον «νόμο Σαμ». Όλες οι υφέσεις από το 1970 μέχρι σήμερα, σύμφωνα με την Κλαούντια Σαμ, είδαν μια αύξηση της ανεργίας έναντι του μέσου όρου του προηγούμενου τριμήνου κατά τουλάχιστον 0,5%. Αυτό συμβαίνει και σήμερα. Άρα έρχεται ύφεση. «Πούλα».

Το οικονομικό επιτελείο της τράπεζας UBS αντίθετα, συσχετίζοντας την αύξηση της ανεργίας στην ίδια περίοδο με τον πληθυσμό, υποστηρίζει ότι δεν οδεύουμε σε ύφεση. «Αγόραζε». Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγει και μια άλλη διάσημη μελέτη που συσχετίζει τα στοιχεία της Σαμ με λίγο διαφορετικό τρόπο.

Πόσα είναι τα στατιστικά δεδομένα πάνω στα οποία στηρίζονται αυτές οι βαθυστόχαστες αναλύσεις; Εννέα υφέσεις από το 1970 μέχρι σήμερα. Είναι σαν να ρίξετε το ζαρί 9 φορές και από αυτές να έρθει το 5 τρεις φορές ή τέσσερις (αντί για μια ή δυο που θα περιμέναμε στατιστικά). Και ύστερα με αυτά τα δεδομένα να δημιουργήσετε μια θεωρία για την εμφάνιση του 5 -που προηγείται «σχεδόν πάντα» από την εμφάνιση του 3 και του 6.

Το ωροσκόπιο είναι μάλλον μια πολύ πιο αξιόπιστη πηγή για προβλέψεις.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η παλιά λαϊκή παροιμία έλεγε «Αύγουστε καλέ μου μήνα, νάσουν δυο φορές τον χρόνο». Σήμερα, έχουμε φτάσει στο σημείο που ο Αύγουστος έχει γίνει συνώνυμο των καταστροφικών πυρκαγιών. Δεν είναι μόνο φέτος που οι φωτιές απλώνονται από το όρος Όρβηλος στα σύνορα μέχρι την Αττική φτάνοντας στον αστικό ιστό της πρωτεύουσας. Ίδια ήταν η εικόνα και πέρσι και ξανά και ξανά. Η καταστροφή είναι επαναλαμβανόμενη και συστηματική με όλη την έννοια αυτής της λέξης.

Είναι συστηματική γιατί είναι δεμένη με την κλιματική αλλαγή που πλέον έχει αποκτήσει τη δική της παγκόσμια δυναμική. Οι πολυεθνικές της ενέργειας όχι μόνο δεν περιορίζουν την χρήση ορυκτών καυσίμων, αλλά αντίθετα κλιμακώνουν τις επενδύσεις τους σε νέα κοιτάσματα. Οι ωκεανοί δεν μπορούν πια να βοηθήσουν στη συγκράτηση της ανοδικής πορείας της θερμοκρασίας, αντίθετα μπαίνουν σε φάση επιτάχυνσης της ανόδου. Η Μεσόγειος μετατρέπεται από ιστορική κοιτίδα πολιτισμού σε εστία ερημοποίησης.

Σαν να μην έφτανε αυτό το υπόβαθρο, η συστηματική διάσπαση επιτείνεται με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών. Είναι πια επιβεβαιωμένο ότι συχνά-πυκνά εμπρηστής γίνεται το απαρχαιωμένο δίκτυο της ηλεκτρικής ενέργειας. Πέρσι η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ έφερε το έγκλημα στα Τέμπη, φέτος η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ έβαλε φωτιά στο Βαρνάβα. Οι αιματηρές περικοπές της κυβέρνησης του Μητσοτάκη στο βωμό των πλεονασμάτων του προϋπολογισμού εξασφάλισαν ότι η φωτιά θα έκαιγε εκατό χιλιάδες στρέμματα.

Ο καπιταλισμός γίνεται όλο και πιο καταστροφικός. Το ζούμε καθημερινά, όχι μόνο με τις φωτιές. Πριν ακόμα ξεκινήσει ο Αύγουστος, την τελευταία βδομάδα του Ιούλη, το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ φούντωσε τις φλόγες του πολέμου σε όλη τη Μέση Ανατολή δολοφονώντας μέσα στο Ιράν τον ηγέτη της Χαμάς Ισμαήλ Χανίγιε. Η Μεσόγειος βράζει με την άνοδο της θερμοκρασίας αλλά και με τα αεροπλανοφόρα των ΗΠΑ που καταπλέουν.

Αμέσως μετά, τη σκυτάλη πήρε το ΝΑΤΟ με την εισβολή ουκρανικών στρατευμάτων σε ρωσικά εδάφη με κατεύθυνση το Κουρσκ. Ρί-

Οι εξεγερμένοι του Μπαγκλαντές πανηγυρίζουν στο «Μαξίμου» της χώρας τους.
Φωτό: Uvanaed Kabir/X

Η νέα εποχή των καταστροφών αλλά και των εξεγέρσεων

γη φρίκης απλώθηκαν παντού, όχι μόνο για τη νέα κλιμάκωση του πολέμου, αλλά και γιατί για πρώτη φορά από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο γερμανικά τάνκς πατούσαν ξανά σε ρωσικό έδαφος. Στο Κουρσκ έγινε πριν από πάνω από ογδόντα χρόνια η πιο μεγάλη μάχη με τάνκς της ιστορίας.

Κρίση και εξέγερση

Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι η καταστροφική manía του καπιταλισμού είναι ακαταμάχητη. Μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα, είδαμε μια κρίση πανικού στα χρηματιστήρια. Το Τόκιο έκανε βουτιά 12% και οι αναταράξεις απλώθηκαν σε Ευρώπη και Αμερική. Οι κεντρικοί τραπεζίτες έτρεξαν ξανά να παίξουν πυροσβεστικό ρόλο με μεγαλύτερη επιτυχία στις χρηματαγορές σε σύγκριση με τις πυρκαγιές στα δάση. Αλλά το κεντρικό μήνυμα για την παγκόσμια οικονομία δεν κρύβεται. Έχει μέσα της μια κερδοσκοπική φούσκα που απειλεί να την τινάξει στον αέρα και κανένας από αυτούς δεν ξέρει πώς να την εκτονώσει.

Και δεν πρόκειται για κάποιους περιθωριακούς κερδοσκόπους. Στην καρδιά της φούσκας βρίσκονται οι «νέες τεχνολογίες». Ακόμη και η Καθημερινή της Κυριακής στις 18 Αυγούστου έφτασε να έχει άρθρο που μιλούσε για την Τεχνητή Νοημοσύνη με τίτλο «Ευφυής μεν, αλλά φούσκα».

Ενάντια σε αυτό το καταστροφικό σύστημα της φούσκας, έρχονται να μας δώσουν ελπίδα οι αγώνες των από κάτω. Μέσα σε όλη τη μαυρίλα στις αρχές Αυγούστου, ήρθε σαν

αστραπή να φωτίσει τον ορίζοντα η εξέγερση στο Μπαγκλαντές. Μια εξέγερση που ξεκίνησε σαν φοιτητικό κίνημα, ξεσήκωσε τις εργάτριες στα εργοστάσια και τους φτωχούς αγρότες στα χωράφια και ανάγκασε την πρωθυπουργό να φεύγει στα κλεφτά με ελικόπτερο και την αστυνομία να εξαφανίζεται από τους δρόμους της χώρας.

Οι εξεγερμένοι του Μπαγκλαντές δεν είναι μόνοι. Στην καρδιά της παλιάς ιμπεριαλιστικής δύναμης που είχε σαν αποικία το Μπαγκλαντές και όλη την Ινδία, στους δρόμους της Βρετανίας ξεδιπλώνεται ένα μαζικό αντιφασιστικό κίνημα. Μετά τη Γαλλία, έρχεται ένα δεύτερο κύμα όπου η φασιστική απειλή αντιμετωπίζεται με μαζικές διαδηλώσεις που προστατεύουν χώρους λατρείας και εστίες φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών.

Σε αυτή την κατεύθυνση μπορούμε και πρέπει να βαδίσουμε κι εμείς ενάντια στη «δική μας» κυβέρνηση της καταστροφής. Οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, στο πλευρό των εξεγερμένων του Μπαγκλαντές και η άμεση απάντηση μετά τις φωτιές μέσα στον Αύγουστο στέλνουν αυτό το μήνυμα. Πατάνε πάνω στις μάχες του εργατικού κινήματος με πρωτοπόρους τους εργάτες της Υγείας που μάχονται ενάντια στη διάλυση των νοσοκομείων και μας καλούν για το αγωνιστικό διήμερο στη ΔΕΘ στις 6 και 7 Σεπτέμβρη.

Οργανώνουμε και κλιμακώνουμε τους αγώνες με οδηγό τον επαναστατικό αντικαπιταλισμό. Αυτό το σύστημα δεν μεταρρυθμίζεται, μόνο ανατρέπεται. Χρειαζόμαστε μια Αριστε-

ρά αποφασισμένη να φτάσει την ανατροπή μέχρι τη νίκη. Μέχρι να δούμε τους πυρόπληκτους, πλαισιωμένους από φοιτητικές καταλήψεις και τους απεργούς της Υγείας να μπαίνουν στο Μαξίμου, όπως οι εξεγερμένοι του Μπαγκλαντές μπήκαν στην πρωθυπουργική κατοικία.

Διαβάστε επίσης

Στο πλευρό της Παλαιστίνης

Στις 17/8 ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπάιντεν δήλωσε για ακόμη μια φορά ότι «η επίτευξη εκκεχειρίας στην Γάζα είναι πιο κοντά από ποτέ» ενώ στις 20/8 ο υπ. Εξ. των ΗΠΑ Μπλίνκεν πηγαίνοντας για ακόμη μια φορά στο Κάιρο δήλωσε πως «είναι υποχρέωση της Χαμάς να αποδεχθεί τη συμβιβαστική πρόταση που παρουσίασαν οι ΗΠΑ» που την προηγούμενη μέρα είχε συμφωνήσει με τον Νετανιάχου στο Τελ Αβίβ.

Η διακυβέρνηση Μπάιντεν θέλει να δείξει ότι «κάνει ό,τι μπορεί» για την ειρήνευση στη Γάζα καθώς τις ίδιες μέρες διεξαγόταν στο Σικάγο το Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος με την Κάμαλα Χάρις να παίρνει την σκυτάλη από τον Μπάιντεν στην θέση της υποψήφιας προέδρου για τις επερχόμενες αμερικάνικες εκλογές.

Όμως, όπως και στο συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος στο Σικάγο το 1968 ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ, έτσι και τώρα, χιλιάδες διαδηλωτές το περικύκλωσαν απαιτώντας «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» και να σταματήσει η υποστήριξη των ΗΠΑ στη γενοκτονία που διαπράττει το Ισραήλ στην Γάζα – με τους διαδηλωτές/ριες υπέρ του δικαιώματος στις εκτρώσεις να ενώνουν τις φωνές τους και ένα κομμάτι των διαδηλωτών να σπάζει την περίμετρο ασφαλείας της αστυνομίας.

Η οργή ξεχειλίζει για την υποκρισία του Δημοκρατικού Κόμματος που μόλις μια εβδομάδα νωρίτερα ενέκρινε την πώληση στο Ισραήλ ενός νέου εξοπλιστικού πακέτου αξίας 20 δισ. δολαρίων. Την ώρα που οι επίσημες απώλειες Παλαιστινίων στην Γάζα από τον γενοκτονικό πόλεμο στο Ισραήλ έχουν ξεπεράσει τις 40.000 και επιδημία πολιομυελίτιδας απειλεί τα παιδιά μαζί με τις βόμβες που συνεχίζουν να πέφτουν ασαμάτητα. Την ώρα που ο πληθυσμός υποχρεώνεται εκ νέου να εγκαταλείψει τα μέρη που έχει καταφύγει λόγω της έναρξης νέων επιχειρήσεων του ισραηλινού στρατού που δεν μπορεί να νικήσει την παλαιστινιακή αντίσταση. Και ενώ όλος ο πλανήτης παρακολουθεί συγκλονισμένος τα ανείπωτα βασανιστήρια και βιασμούς Παλαιστίνιων κρατουμένων από τον ισραηλινό στρατό στο κολαστήριο του στρατοπέδου Σντε Τεϊμάν.

Η υποκρισία τους αφορά και τις «ειρηνευτικές» προσπάθειες. Πάνω από δύο μήνες έχουν περάσει από την πρόταση Μπάιντεν, την οποία ο πρόεδρος των ΗΠΑ είχε παρουσιάσει ως «ισραηλινή πρόταση» και η Χαμάς είχε χαιρετήσει αρχικά ως

19/8, Διαδήλωση υπέρ της Παλαιστίνης έξω από το Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος στο Σικάγο. Φωτό: Σκοτ Όθσον (Getty Images)

«θετική» ζητώντας εγγυήσεις για μόνιμη κατάπαυση του πυρός και αποχώρηση του ισραηλινού στρατού από την Γάζα. Το διάστημα που μεσολάβησε, το Ισραήλ όχι μόνο δεν αποδέχτηκε την πρόταση, όχι μόνο συνέχισε τις σφαγές στην Γάζα αλλά ενίσχυσε τις επιθέσεις στη Δυτική Όχθη και κλιμάκωσε τους βομβαρδισμούς στο Λίβανο, την Υεμένη και τη Συρία. Δολοφόνησε και τον ηγέτη της Χαμάς και βασικό διαπραγματευτή **Χανίγιε**, βομβαρδίζοντας μέσα στην Τεχεράνη με στόχο την κλιμάκωση και εξάπλωση του πολέμου στη Μ. Ανατολή –λίγες μέρες μετά την «πανηγυρική» ομιλία του Νετανιάχου στο αμερικανικό Κογκρέσο.

«Σχέδιο εκκεχειρίας»

Ποντάροντας στην προεκλογική πολιτική κρίση που ξέσπασε στο Δημοκρατικό Κόμμα με την απόσυρση Μπάιντεν και στην ανοιχτή υποστήριξη του Τραμπ, με τον οποίο μίλησε και τηλεφωνικά πριν λίγες μέρες, ο **Νετανιάχου**, συμφώνησε με τον **Μπλίνκεν**, ένα νέο «σχέδιο εκκεχειρίας» το οποίο αποδέχεται όλες τις ισραηλινές απαιτήσεις, με την Χαμάς, (που παρά τη δολοφονία Χανίγιε, δεν αποσύρθηκε από τις συνομιλίες) να απαντάει ότι ένα τέτοιο σχέδιο δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό.

Όπως ανέφεραν στελέχη της Χαμάς, το νέο σχέδιο «έχει προσαρμοστεί και ευθυγραμμιστεί με τις τελευταίες ισραηλινές απαιτήσεις», καθώς η νέα αμερικανική πρόταση «δεν απαιτεί μόνιμη κατάπαυση του πυρός» και προβλέπει «εφόσον η Χαμάς δεν συμφωνήσει στις ισραηλινές απαιτήσεις, η κατοχή να συνεχίσει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη δευτέρα φάση». Επίσης, ότι «δεν περιλαμβάνει μια συνολική ισραηλινή αποχώρηση από τη Λωρίδα της Γάζας», ενώ «περιλαμβάνει τη συνεχιζόμενη κατοχή του άξονα Φιλαδέλφειας με ταυτόχρονη μείωση

της παρουσίας του ισραηλινού στρατού», «τη συνεχιζόμενη κατοχή του κόμβου Νετζαρίμ και την παρακολούθηση και τον έλεγχο της μετακίνησης των ανθρώπων».

Όλα αυτά συμβαίνουν εν αναμονή της απάντησης στον ισραηλινό βομβαρδισμό στην Τεχεράνη από τη νέα πιο «μετριοπαθή» κυβέρνηση της Τεχεράνης, η οποία έχει αφήσει να εννοηθεί ότι μια εκκεχειρία στη Γάζα θα έδινε στο Ιράν κάλυψη ώστε να δώσει μια μικρότερη «συμβολική» απάντηση – με την Χεζμπολάχ στο Λίβανο να κρατάει αντίστοιχη στάση αναμονής μετά τις δολοφονίες των δικών της ηγετών.

Όπως σημειώνει ο Παλαιστίνιος αναλυτής **Μουίν Ραμπανί**: «Οι διαπραγματεύσεις είναι μια αμερικανο-ισραηλινή φαρσοκωμωδία αντιπερισπασμού. Οι τελευταίες διαπραγματεύσεις για την κατάπαυση του πυρός έχουν έναν πιο συγκεκριμένο σκοπό από το να δώσουν χρόνο στο Ισραήλ να αρπάξει μια ανέφικτη στρατιωτική νίκη από τα κλειστά σαγόνια της αποτυχίας. Και αυτό είναι να προλάβουν, και αν δεν το καταφέρουν, να ελαχιστοποιήσουν στο μέτρο του δυνατού, οποιαδήποτε αντίποινα από το Ιράν, τη Χεζμπολάχ και τους εταίρους του συνασπισμού τους στο πρόσφατο κύμα δολοφονιών και βομβαρδισμών του Ισραήλ στην περιοχή».

Το Ισραήλ, φυσικά, για ακόμη μια φορά ποντάρει στον αμερικανικό στόλο και αεροπορία που έχουν ήδη πάρει θέσεις μάχης στην Ανατολική Μεσόγειο και την Ερυθρά, εφορμώντας από το Αιγαίο και τις νατοϊκές βάσεις που τους παρέχει η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να σταματήσει ο πόλεμος και η γενοκτονία στην Γάζα από την κλιμάκωση του πανικόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στο πλευρό της παλαιστινιακής αντίστασης.

Γ.Π.

«Κανένα λιμάνι για γενοκτονία»

Παράσταση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 13 Αυγούστου στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας στον Πειραιά με αίτημα να αποτραπεί η προσέγγιση, ο ανεφοδιασμός και οποιαδήποτε διευκόλυνση σε δύο πλοία που μεταφέρουν καύσιμα για τα ισραηλινά μαχητικά αεροπλάνα που σπέρνουν το θάνατο στην Γάζα αλλά και να σταματήσει η ελληνική στήριξη στο Ισραήλ και να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες από την Ερυθρά Θάλασσα.

Τη συγκέντρωση κάλεσε το **Εργατικό Κέντρο Πειραιά** και συμμετείχαν μια σειρά από ναυτεργατικά σωματεία, συλλογικότητες και οργανώσεις. Το ΕΚΠ κατήγγειλε την παρουσία των πλοίων «Overseas Santorini», που βρίσκεται στο αγκυροβόλιο του Πειραιά και «Overseas Sun Coast», που βρίσκεται και αυτό εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων - και τις προηγούμενες εβδομάδες κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων συνδικαλιστών και ακτιβιστών δεν κατάφεραν να ελλιμενιστούν στο Γιβραλτάρ και στα ισπανικά λιμάνια. Όπως ανέφερε στην ανακοίνωσή του:

«Τα πλοία αυτά προμηθεύουν στρατιωτικά καύσιμα για τα πολεμικά αεροσκάφη F16 & F35 του Ισραήλ που βομβαρδίζουν τη Γάζα. Ανήκουν στην αμερικανική ναυτιλιακή εταιρεία Overseas Shipholding Group (OSG) Ship Management. Η εταιρεία αποτελεί μέρος του κυβερνητικού προγράμματος ασφάλειας δεξαμενόπλοιων (TSP) των ΗΠΑ, που ναυλώνει πλοία με αμερικανική σημαία για τις ανάγκες του στρατού. Η συγκεκριμένη αμερικανική πετρελαική εδώ και δέκα χρόνια μεταφέρει ανά δύο μήνες στρατιωτικά καύσιμα στο ισραηλινό λιμάνι Ασκελόν, βάσει συμφωνίας των κυβερνήσεων ΗΠΑ – Ισραήλ.

Η συσχέτιση της ναυτιλιακής OSG με τη χώρα μας δεν περιορίζεται στα ελληνικά ονόματα των πλοίων της. Η ναυτιλιακή εταιρεία –που πρόσφατα εξαγοράστηκε από τον αμερικανικό όμιλο εταιρειών Saltchuk– εδρεύει στη Φλόριντα των ΗΠΑ και παράλληλα διατηρεί γραφεία στη Γλυφάδα. Η θυγατρική της, International Seaways, διατηρεί επίσης γραφεία στον Πειραιά. Το ένα από τα δυο δεξαμενόπλοια, το Overseas Sun Coast, εμφανίζεται τον Ιούλη και τον Αύγουστο να εκτελεί δρομολόγιο στη Μεσόγειο, με στάσεις στην Ελλάδα. Όλα αυτά τα στοιχεία αποδεικνύουν την βαθύτατη εμπλοκή της χώρας μας στην γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού...»

Στη συνάντηση που είχε με τον υφυπουργό Ναυτιλίας Γκίκα, αντιπροσωπεία των διαδηλωτών, απαιτώντας την απομάκρυνση των 2 πλοίων, σύμφωνα με την ανακοίνωση του BDS Greece: «ο υφυπουργός επικαλέστηκε συμφωνίες και δεσμεύσεις της χώρας μας με τις ΗΠΑ (που κυρώθηκαν στην Βουλή το 2022 - MDCA) οι οποίες προβλέπουν η κυβέρνηση να παράσχει οποιαδήποτε βοήθεια και διευκόλυνση στα αναφερόμενα πλοία...»

Σε ανακοίνωσή της η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** στηρίζει την διεθνή πρωτοβουλία «Κανένα λιμάνι για γενοκτονία» (NHFG) που καλεί τα κράτη της Μεσογείου να αρνηθούν τον ελλιμενισμό στα δεξαμενόπλοια Overseas Santorini και Overseas Sun Coast. Όπως αναφέρει: «Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, τα σωματεία των ναυτεργατών και λιμενεργατών, το εργατικό κίνημα και η νεολαία που ξεσηκώνονται ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και στέκονται στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης μέχρι τη νίκη, έχουμε τη δύναμη να σταματήσουμε κάθε διευκόλυνση και συνεργασία προς το ρατσιστικό απαρτχάιντ του Ισραήλ».

Συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στη Λευκάδα

Στις 17 Αυγούστου έγινε συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο κέντρο του νησιού με πρωτοβουλία της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, του σχήματος «Λευκάδα Ανάποδα», ενώ την προηγούμενη μέρα διαδήλωσε και το ΚΚΕ. Ο Χάλεντ Καμπανί από την Παλαιστίνη και γιατρός στο επάγγελμα, μίλησε για τη γενοκτονία που εξελίσσεται και τα αισχρά βασανιστήρια του Ισραήλ απέναντι στους Παλαιστίνιους. Η πορεία κατευθύνθηκε στον κατάμεστο από τουρίστες κεντρικό πεζόδρομο με συνθήματα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Φωνάξαμε δυνατά «ΗΠΑ, Μητσοτάκης και σιωνιστές είναι συνένοχοι για τούτες τις σφαγές» και «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη».

Βίκυ Βρακά

ΥΠΠΟ

Δυνατά στη Θεσσαλονίκη 6 και 7/9

Με απεργία και συγκέντρωση στην Ακρόπολη συνέχισαν την Κυριακή 11/8 τις κινητοποιήσεις οι συμβασιούχοι αρχαιοφύλακες του Υπουργείου Πολιτισμού, αντιστεκόμενοι στην ιδιωτικοποίηση και διεκδικώντας μαζικές προσλήψεις για την κάλυψη των κενών.

Όπως καταγγέλει το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού Υπουργείου Πολιτισμού «το Υπουργείο Πολιτισμού εφαρμόζει στην πράξη τον σχεδιασμό απαξίωσης και εμπορευματοποίησης, προκειμένου να “τελειώνει” με όλες τις ειδικότητες και να παραδώσει ένα τεράστιο κομμάτι αρμοδιοτήτων του –από την ανασκαφή έως την έκθεση των αρχαιοτήτων, από τη συντήρηση έως τη διαχείριση των αρχαιολογικών χώρων, από την φύλαξη των μνημείων έως την πώληση των αντιγράφων –σε εργολάβους, υπό το πρόσχημα της υποστελέχωσης και της αδυναμίας του Υπουργείου να εκτελέσει το εύρος των αρχαιολογικών εργασιών, που απαιτούνται για την προστασία της Πολιτιστικής μας Κληρονομιάς! Στην πραγματικότητα, όμως, το ίδιο το Υπουργείο Πολιτισμού έχει απαξιώσει τις Υπηρεσίες και τους Φορείς του, αφήνοντάς όλες τις υπηρεσίες τραγικά υποστελεχωμένες και απογυμνωμένες από εξειδικευμένο προσωπικό με τεχνογνωσία».

Όπως ανακοίνωσε το σωματείο «η απεργιακή συγκέντρωση της Κυριακής 11/8 είχε μαζική συμμετοχή. Είχε παλμό, αυτοσχέδια συνθήματα (και στα αγγλικά) και σφυρίχτρες, που έδωσαν τον τόνο στην κεντρική είσοδο της Ακρόπολης, πριν κατευθυνθούμε με πορεία στην είσοδο του Διονυσιακού Θεάτρου και τα σκαλοπάτια του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης».

Τη συμπαρατάσσή του στην απεργία εξέφρασε κι ο **Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων** που καλεί «την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟ να στελεχωσει με μόνιμες προσλήψεις τις Εφορείες Αρχαιοτήτων και τις υπηρεσίες του πολιτισμού σε όλη τη χώρα, να πάρουν πίσω τον διαγωνισμό για την ιδιωτικοποίηση των ταμείων και των εσόδων της Ακρόπολης και να μην προχωρήσουν στην ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και των υπόλοιπων 15 αρχαιολογικών χώρων και μνημείων».

Διήμερο πανελλαδικών κινητοποιήσεων ενάντια στην κυβέρνηση προγραμματίζουν τα συνδικάτα στις 6 και 7 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη. Την πρώτη ημέρα, Παρασκευή, εργαζόμενοι από νοσοκομεία όλης της χώρας δίνουν ραντεβού στις 8:30πμ στο Ιπποκράτειο για να βαδίσουν μέχρι το Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης, σε μια «πορεία σωτηρίας της δημόσιας Υγείας, της Πρόνοιας και του ΕΚΑΒ» όπως της χαρακτηρίζει η ΠΟΕΔΗΝ. Το Σάββατο 7/9 είναι σειρά όλων των εργαζομένων να γεμίσουν τους δρόμους της Θεσσαλονίκης και να πολιορκήσουν το Βελλίδειο, την ώρα που ο πρωθυπουργός της ακρίβειας, του πολέμου και της καταστροφής θα κάνει την καθιερωμένη ομιλία του στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.

Ο Μητσοτάκης ανεβαίνει στη ΔΕΘ με την πολιτική του βασική υπεύθυνη για τα δεινά εκατομμυρίων ανθρώπων το καλοκαίρι που προηγήθηκε. Η διάλυση της πυρόσβεσης και της πυροπροστασίας έφτασε να σημαίνει ότι οι πυρκαγιές έκαψαν ζωές στα βόρεια προάστια της Αθήνας. Η ακρίβεια και η εξαφάνιση των μισθών της εργατικής τάξης έφτασε να δημιουργεί άχαρους νεολογισμούς για την απώλεια

του κεκτημένου δικαιώματος των θερινών διακοπών (staycation). Όσοι κόσμος αναζήτησε περίθαλψη στο δημόσιο σύστημα Υγείας ήρθε αντιμέτωπος με διαλυμένα νοσοκομεία και εξαντλημένους υγειονομικούς. Κι όσοι αναζητήσουν βοήθεια για την τραυματισμένη από όλη αυτή την κατάσταση ψυχική τους υγεία, θα έρθουν αντιμέτωποι με τις συνέπειες του φρεσκοψηφισμένου νόμου που προωθεί την ιδιωτικοποίησή της. Κι αυτά την ώρα που η κυβέρνηση παραμένει σταθερά στο πλευρό των γενοκτόνων του Ισραήλ βάφοντας κι αυτή τα χέρια της με το αίμα των Παλαιστινίων.

Μάλιστα σε αντίθεση με τη ψεύτικες μεν, συνηθισμένες δε, υποσχέσεις των πρωθυπουργών από το βήμα των εγκαινίων της ΔΕΘ, «αυτό που υπογραμμίζεται emphaticά από κυβερνητικά στελέχη είναι πως δεν θα υπάρξει παροχολογία –καθώς δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα– και τα όποια μέτρα θα είναι κοστολογημένα» (Ναυτεμπορική 18/8). Αντίθετα προμηνύεται η αναγγελία της συνέχισης των κυβερνητικών επιθέσεων σε όλα τα μέτωπα.

«Ξεκινάμε ένα καυτό φθινόπωρο με απεργίες διάρκειας και πρώτο σταθμό την ΔΕΘ. 6 και 7 Σεπτέμβρη να ανεβούμε όλοι στη Θεσσαλονίκη, να τρί-

Μαρία Χαρχαρίδου

ξουμε τα δόντια στην κυβέρνηση, να τη γκρεμίσουμε και να φτιάξουμε μια ζωή όπως μας αξίζει» έλεγε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, εργαζόμενη στο ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων, μιλώντας στη διαδήλωση που έγινε στο Σύνταγμα με αφορμή την πυρκαγιά στη ΒΑ Αττική. «Είμαστε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε για την δολοφονική, καταστροφική πολιτική αυτής της κυβέρνησης. Εμείς στα νοσοκομεία τα ζούμε κάθε μέρα. Η κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει

ότι δεν φταίει αυτή και η ευθύνη είναι ατομική. Τα ίδια έλεγε με την πανδημία, τα ίδια με τις πλημμύρες, τα ίδια στα Τέμπη. Όχι δεν είναι έτσι, υπεύθυνη για την καταστροφή είναι η πολιτική τους. Η πολιτική των δολοφονιών και των καταστροφών. Πρόσφατα ψήφισε νόμο που ιδιωτικοποιεί την Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση. Δεν μπόρεσε να ιδιωτικοποιήσει με μιας τα νοσοκομεία και το προσπαθεί κομματάκι κομματάκι. Δεν θα τους το επιτρέψουμε. Χθες το πρωί 5.30 η ώρα εκκένωσαν το Παίδων Πεντέλης, το 414 Στρατιωτικό Νοσοκομείο και λίγο αργότερα το Αμαλία Φλέμινγκ –νοσοκομείο που είναι μέσα στην Αθήνα. Ο υπουργός Υγείας Γεωργιάδης που επιχειρήσει να κλείσει αυτά τα νοσοκομεία, καμάρωνε ότι εκκενώθηκαν χωρίς να υπάρχει πρόβλημα. Αλλά δεν κατάφερε να τα κλείσει ούτε θα τα καταφέρει γιατί απέναντί του έχει ένα ισχυρό υγειονομικό κίνημα που δεν θα επιτρέψει την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Αυτό θα το εξασφαλίσουμε εμείς οι εργαζόμενοι και όλο το εργατικό κίνημα. Ξεκινάμε μαχητικά. Για να γκρεμίσουμε αυτήν την κυβέρνηση –επειδή δεν υπάρχει αντιπολίτευση– η μόνη αντιπολίτευση είμαστε εμείς στο δρόμο».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΛΕΝΑ

Την τραγική κατάσταση του νοσοκομείου Έλενα έφερε στην επιφάνεια η κινητοποίηση που πραγματοποιήσαν την Τρίτη 6/8, δεκάδες εργαζόμενοι του νοσοκομείου έξω από τη διοίκηση «για να εκφράσουν την οργή τους απέναντι στην απαράδεκτη προσβλητική και απαξιωτική συμπεριφορά της νέας διοικήτριας κας Παππά προς το νοσοκομείο μας, τους εργαζόμενους και τους ασθενείς», όπως αναφέρει ο γραμματέας του σωματείου εργαζομένων **Κώστας Καταραχιάς**.

Αφορμή για την κινητοποίηση στάθηκε η απαγόρευση από τη μεριά της διοίκησης για χρήση του πάρκινγκ του νοσοκομείου από τους εργαζόμενους και οι απειλές της προς τους εργαζόμενους της φύλαξης. Ωστόσο οι εργαζόμενοι είχαν να καταγγείλουν πολλά περισσότερα από το ζήτημα του πάρκινγκ.

Η διοικήτρια «με άκρως εριστική συμπεριφορά απαξίωνε τα φλέγοντα ζήτημα του νοσοκομείου όπως: Η λιποθυμία εγκύου στα εξωτερικά ιατρεία λόγω ελλείψεως επαρκούς κλιματισμού και ανυπαρξίας ψυκτών. Λιποθυμίες εργαζομένων λόγω μη λειτουργίας κλιματισμού σε πολλά τμήματα του νοσοκομείου. Η μη πρόσβαση σε δωρεάν νερό στο νοσοκομείο γιατί έκλεισαν τους ψύκτες και αργούν να τους φτιάξουν ενώ δεν φέρνουν εμφιαλωμένα προσωρινά για τις ανάγκες. Η κατάρρευση των χειρουργείων του νοσοκομείου λόγω ελλείψεων αναισθησιολόγων αλλά και νοσηλευτικού προσωπικού. Η βάρβαρη κατάντια να φεύγουν καρκινοπαθείς που χρειάζεται να χειρουργηθούν γιατί δεν μπορεί να δοθεί ημερομηνία χειρουργείου σε εύλογο διάστημα. Με

6/8, Νοσοκομείο «Έλενα Βενιζέλου»

μία αίθουσα που λειτουργεί πλέον τα χειρουργεία κατέρρευσαν. Το ογκολογικό συνεχίζει να λειτουργεί μόνο με έναν διευθυντή επιστημονικά υπεύθυνο γιατρό.

Σε αυτή την άθλια εικόνα η διοικήτρια καλύπτει αυταρχικές αυθαίρετες τρομοκρατικές συμπεριφορές διευθυντών όπως γίνεται στην αιμοδοσία και τα χειρουργεία κάνοντας την ανήξερη. Στη συνέχεια μας δούλεψε κανονικά λέγοντας με περίσσια ξιπασιά ότι δεν γνωρίζει για τι μιλάμε και να τα κάνουμε γραπτά. Έφτασε στο σημείο να βγει έξω και να επικαλεστεί τους ασθενείς, αλλά οι ασθενείς καταφέρθηκαν εναντίον της υποστηρίζοντας τους εργαζόμενους που είχαν συγκεντρωθεί. Μάλιστα χωρίς να δεσμευτεί για τίποτα έφυγε σαν την κυνηγημένη εν μέσω έντονων διαμαρτυριών ασθενών τους οποίους δεν καταδέχτηκε καν να τους κοιτάξει. Η μόνη σύμμαχος της σε όλο αυτό το αίσχος ήταν η εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ που συμφωνούσε μαζί της εναντίον των διεκδικήσεων των εργαζομένων του νοσοκομείου,

πράγμα το οποίο δεν μας έκανε καμία εντύπωση.

Στο τέλος της συγκέντρωσης αποφασίσαμε ότι το σωματείο καλύπτει την ανυπακοή στις αδιανόητες εντολές της και θα κλιμακώσει με μεγάλες κινητοποιήσεις και απεργίες. Πρώτο μεγάλο ραντεβού το διήμερο κινητοποιήσεων στη ΔΕΘ που καλεί η ΠΟΕΔΗΝ 6-7 Σεπτεμβρίου. Έχουμε την δύναμη».

Η κινητοποίηση των εργαζομένων προκάλεσε το ενδιαφέρον της εφημερίδας Τα Νέα που έφερε το θέμα στην έντυπη έκδοσή της το Σάββατο 17/8.

«Μια άλλη εποχή. Καθώς μπαίνει κανείς στα κτίρια ενός από τα μεγαλύτερα μαιευτικά – γυναικολογικά κέντρα της χώρας, αντιλαμβάνεται πως αυτό που αντικρίζει δεν συμβαδίζει με τη σύγχρονη εποχή. Σε κάθε γωνιά, υπάρχουν ξεφτισμένοι τοίχοι, χαλασμένα χερούλια, σπασμένα τζάμια, βγαλμένα πλακάκια και φθαρμένο δάπεδο, καθώς και καλώδια από κλιματιστικά κάπως... vintage, δίπλα στις σκουριασμένες σωληνώσεις από τους “απόντες” ψύκτες για πόσιμο νερό. Λίγο πιο πέρα, ένας καταϊδρωμένος συνοδός κουβαλά μια σακούλα γεμάτη εμφιαλωμένα νερά και καθώς κατευθύνεται προς τον θάλαμο τον ρωτάμε πώς βλέπει την κατάσταση. Μας απαντά φωνάζοντας δυνατά: “Μόνο οι γιατροί αξίζουν, τίποτα άλλο, τίποτα άλλο»» σημειώνει μεταξύ άλλων το ρεπορτάζ του Γιώργου Φωκιανού.

Μετά την κινητοποίηση και τη δημοσιότητα η διοίκηση «υποχώρησε σε κάποια ζητήματα όπως με την επισκευή των ψυκτών αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι αρκετά. Διεκδικούμε ένα νοσοκομείο που να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες του κόσμου κι αυτό σημαίνει μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση. Επόμενος σταθμός το διήμερο διαδηλώσεων στη ΔΕΘ» μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγυή ο Κώστας Καταραχιάς.

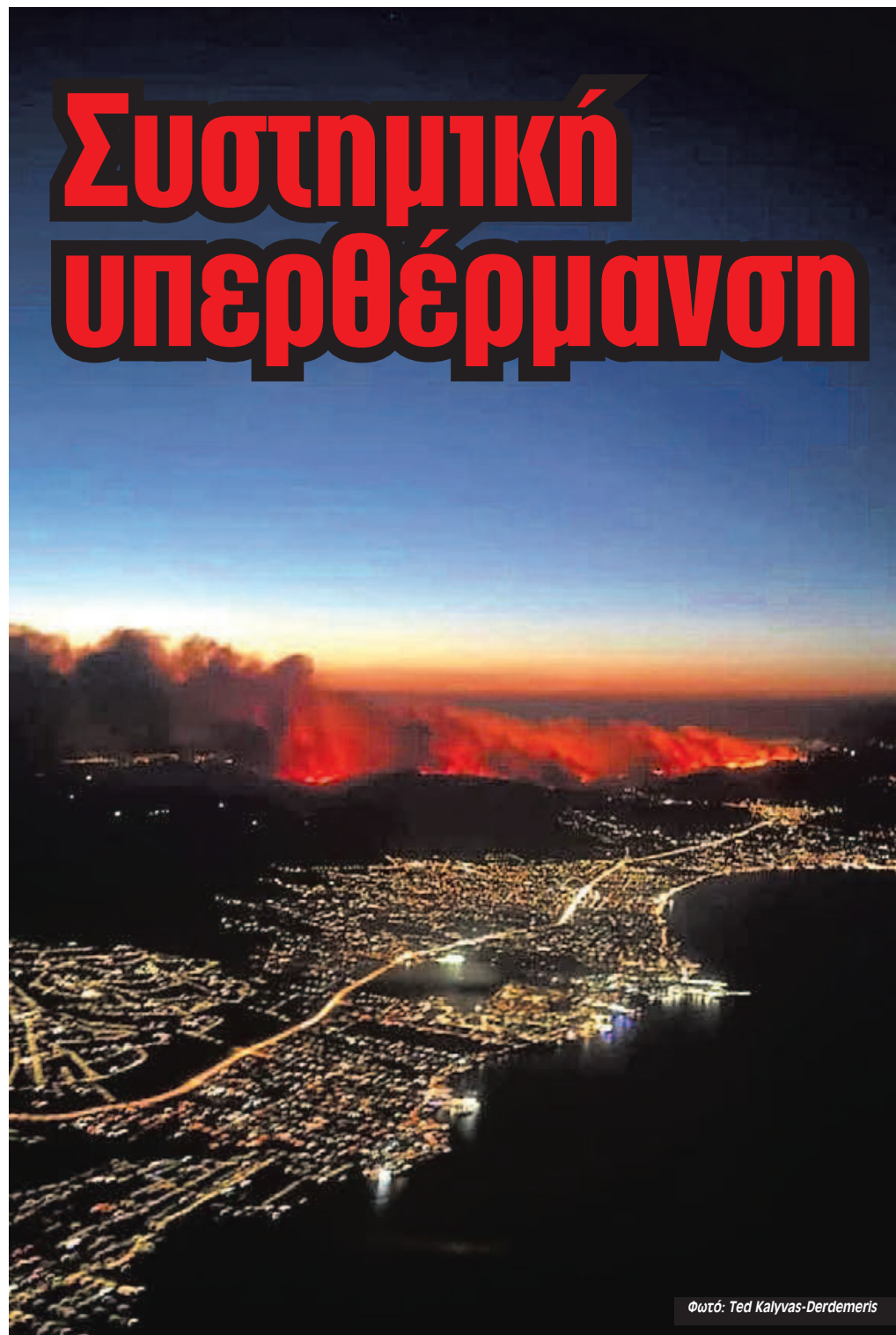
Στις αρχές Ιούνη κυκλοφόρησε η ετήσια Έκθεση του Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού (WMO) που αναφέρει ότι υπάρχει, πλέον, 80% πιθανότητα οι παγκόσμιες μέσες θερμοκρασίες να ξεπεράσουν τον 1,5°C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, για τουλάχιστον ένα χρόνο μεταξύ 2024 και 2028 και 50% πιθανότητα καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της πενταετούς περιόδου. Το 2015, ο WMO θεώρούσε αυτή την προοπτική κοντά στο μηδέν. Ο κόσμος ξεπέρασε τον 1,5°C σε ένα ολόκληρο έτος μεταξύ Φεβρουαρίου 2023 και Ιανουαρίου 2024. Μέχρι το 2028 θα υπάρχει νέο ρεκόρ θερμοκρασίας, ξεπερνώντας το 2023 το οποίο είναι μέχρι σήμερα το θερμότερο έτος που έχει καταγραφεί. Το 2024 «φλερτάρει» με αυτή την πιθανότητα.

Σύμφωνα με το Copernicus, την Υπηρεσία Παρατήρησης της Γης του Διαστημικού Προγράμματος της ΕΕ, από τις 4 Μαΐου του 2023, κάθε ημέρα καταρρίπτεται το ημερήσιο ρεκόρ στη μέση θερμοκρασία επιφάνειας των ωκεανών για τη συγκεκριμένη εποχή του χρόνου. Για περίπου 47 ημέρες η αύξηση ήταν κατά τουλάχιστον 0,3 βαθμούς Κελσίου και ποτέ άλλοτε η αύξηση δεν ήταν τόσο μεγάλη. Το ρεκόρ ήταν στις 4 Αυγούστου του 2023 όπου η μέση ημερήσια παγκόσμια θερμοκρασία της επιφάνειας της θάλασσας ήταν 20,98°C. Οι συνέπειες είναι δραματικές.

Οι ωκεανοί και συνολικά το σύστημα της υδρόσφαιρας, που καλύπτει το 70% της επιφάνειας του πλανήτη, αποτελούν ζωτικό ρυθμιστή του κλίματος και καθορίζουν τα καιρικά φαινόμενα. Έχοντας 1.000 φορές μεγαλύτερη θερμοχωρητικότητα από την ατμόσφαιρα αποτελούν ένα μεγάλο «σφουγγάρι» που απορροφούν CO₂ από την ατμόσφαιρα και αποθηκεύουν πολύ μεγάλες ποσότητες θερμότητας από την ηλιακή ακτινοβολία καθώς και την πλεονάζουσα θερμότητα που προκύπτει από την κλιματική αλλαγή. Οι ωκεανοί έχουν απορροφήσει το 25% του CO₂ που εκπέμπεται κατά τη βιομηχανική εποχή και σχεδόν το 90% της πλεονάζουσας θερμότητας. Το σύστημα της παγκόσμιας κυκλοφορίας των υδάτινων μαζών εξασφαλίζει τη μεταφορά και τον διαμοιρασμό αυτής της θερμότητας σε μεγαλύτερα γεωγραφικά πλάτη, κάτι που δεν συμβαίνει στην ίδια έκταση στην ατμόσφαιρα. Ταυτόχρονα, παράγονται το 50% του οξυγόνου της Γης.

Καθώς, η ισορροπία μεταξύ της Γης, των ωκεανών και της ατμόσφαιρας της Γης έχει διαταραχθεί, εξαιτίας της υπερθέρμανσης, οι επιστήμονες έχουν τη βεβαιότητα ότι οι ωκεανοί όχι μόνο έχουν φτάσει «στα όρια τους» ως «σφουγγάρια» αλλά παρατηρούν σ' αυτούς μη αναστρέψιμες αλλαγές που απειλούν περαιτέρω την υπερθέρμανση του πλανήτη.

Καθώς τα θερμότερα νερά των ωκεανών έχουν μικρότερη ικανότητα απορρόφησης CO₂ όλο και περισσότερο CO₂ θα παραμένει στην ατμόσφαιρα, όλο και περισσότερο θα υπερθερμαίνεται και ο πλανήτης και οι ωκεανοί. Αυτό σημαίνει αύξηση στη συχνότητα και στην ένταση των «ακραίων καιρικών φαινομένων» (τυφώνες, καύσωνες, θαλάσσιοι καύσωνες, πλημμύρες), επειδή τα ατμοσφαιρικά συστήματα αντλούν την ενέργειά τους από τον ωκεανό, αύξηση στη στάθμη της θάλασσας, από το λιώσιμο των πάγων και, παράλληλα, αύξηση στις καταστροφικές μεταβολές στη λειτουργία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων με πιο σημαντική τη μαζική λεύκανση και το θάνατο των κοραλλιών.

Φωτό: Ted Kalyvas-Derdemeris

Τα «ακραία καιρικά φαινόμενα» που ζούμε στην Ελλάδα είναι γιατί η Μεσόγειος, και ιδιαίτερα η ανατολική, επειδή είναι μία κλειστή λεκάνη, προηγείται στις παρατηρούμενες αλλαγές και τις βιώνει με μεγαλύτερη ένταση, ενώ η επιφανειακή θερμοκρασία της θάλασσας έχει ήδη ξεπεράσει την αύξηση των 2°C τα τελευταία 40 χρόνια.

Τα ζεστά νερά των ωκεανών θα τροφοδοτήσουν μια ιστορικά έντονη εποχή τυφώνων. Ήδη, ο τυφώνας Beryl, ο οποίος έπληξε την Καραϊβική, τις ακτές του Μεξικού και το Τέξας τον φετινό Ιούλιο, ήταν ο ισχυρότερος τυφώνας που έχει καταγραφεί τόσο για τον Ιούνιο όσο και για τον Ιούλιο και παρουσίασε την ταχύτερη εντατικοποίηση οποιουδήποτε τυφώνα πριν από την 1η Σεπτεμβρίου, τυπικά την πιο έντονη περίοδο στον Ατλαντικό.

Η Βρετανική Ανταρκτική Εταιρεία δήλωσε ότι ζεστό θαλασσινό νερό περιστρέφεται στην κάτω πλευρά του επίγειου πάγου και επιταχύνει την κίνησή του στον ωκεανό και προειδοποίησε ότι αυτό είναι ένα νέο σημείο καμπής στο λιώσιμο των πάγων της Ανταρκτικής που δεν είχε

ληφθεί υπόψη. Το 2023 σημειώθηκε η μεγαλύτερη παγκόσμια απόκλιση από τις συνηθισμένες θερμοκρασίες. Η θερμοκρασία, που συνήθως είναι -50 βαθμοί Κελσίου, ανέβηκε στους -10. Ο θαλάσσιος πάγος γύρω από την Ανταρκτική βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλά. Ένας από τους παγετώνες του δυτικού τμήματος λιώνει τόσο γρήγορα που οι επιστήμονες τον ονόμασαν τον «παγετώνα του τέλους του κόσμου» (Doomsday Glacier). Το ίδιο και στον Βόρειο Παγωμένο Ωκεανό. Πρόσφατοι υπολογισμοί προβλέπουν ότι κοντά στο 2050 τα καλοκαίρια θα είναι χωρίς πάγο στην Αρκτική. Το λιώσιμο των πάγων, πάνω στους οποίους αντανάκλαται η ηλιακή ακτινοβολία, έχει ως αποτέλεσμα η Γη να απορροφά περισσότερη ηλιακή ακτινοβολία και να θερμαίνεται περισσότερο, επιταχύνοντας το λιώσιμο των πάγων, επηρεάζοντας το σύστημα θαλασσίων ρευμάτων και προκαλώντας μια σειρά σοβαρών συνεπειών στο όλο οικοσύστημα κάτω από τους πάγους. Μια μελέτη προειδοποίησε ότι τα ρεύματα της Ανταρκτικής, που εμπλουτίζουν το 40% των ωκεανών της Γης με οξυγόνο και θρεπτικές ουσίες απα-

ραίτητες για τη θαλάσσια ζωή, έχουν επιβραδυνθεί επικίνδυνα, κατά 30%, στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών και μπορούν επίσης να καταρρεύσουν περί τα μέσα του αιώνα.

Αυτός ο επηρεασμός στο σύστημα θαλασσίων ρευμάτων, από το λιώσιμο των πάγων, θα εμφανιστεί, άμεσα, στο Βόρειο Ατλαντικό. Μελέτη που δημοσιεύτηκε στην επιστημονική επιθεώρηση Nature Communications, αναφέρει ότι υπάρχει 95% πιθανότητα η κυκλοφορία στον Βόρειο Ατλαντικό (ρεύματα που μεταφέρουν θερμότερο νερό από τις τροπικές περιοχές προς τον Βορρά) να καταρρεύσει κάποια στιγμή μεταξύ 2025 και 2095, πιθανότατα τη δεκαετία του 2050. Το AMOC (όπως ονομάζεται το σύστημα θαλασσίων ρευμάτων του Ατλαντικού) εδώ και 12.000 χρόνια «μεταφέρει» ζεστό νερό από τον Κόλπο του Μεξικού, παράλληλα με τις ακτές της Βόρειας Αμερικής και δια μέσου του Ατλαντικού, στην Ευρώπη. Τώρα όμως το «σταματάνε» οι μάζες ψυχρού νερού που απελευθερώνονται από το λιώσιμο των πάγων της Αρκτικής. Είναι ένα από τα πιο τρομακτικά «σημεία καμπής» γιατί αυτό σημαίνει ότι η ζέστη θα ενταθεί νοτιότερα, καθώς λιγότερη θερμότητα θα μεταφέρεται σε εύκρατα και πολικά γεωγραφικά πλάτη. Θα υπάρξουν μεγάλες αλλαγές στις τροπικές βροχοπτώσεις και στους μουσώνες από τις οποίες εξαρτάται η διατροφή δισεκατομμυρίων ανθρώπων στην Ινδία, τη Νότιο Αμερική και τη Δυτική Αφρική, θα αυξηθούν οι καταιγίδες και οι χαμηλές θερμοκρασίες στην Βόρεια Ευρώπη, θα αυξηθεί η στάθμη της θάλασσας στην ανατολική ακτή της Βόρειας Αμερικής, θα αυξηθεί ο ρυθμός στο λιώσιμο των πάγων της Ανταρκτικής.

Οι επιστήμονες «κάνουν το καθήκον τους» και προειδοποιούν για τις άμεσες, ευρείες και καταστροφικές συνέπειες, για τον πλανήτη και τις ζωές μας, που προκαλεί η ανθρωπογενής υπερθέρμανση του πλανήτη εξαιτίας, κυρίως, της χρήσης ορυκτών καυσίμων. Αλλά, ζούμε σε ένα σύστημα που στηρίζεται στα ορυκτά καύσιμα. Το Bloomberg παραθέτει στοιχεία που δείχνουν ότι το 2023 είχαμε ρεκόρ όλων των εποχών στη χρήση πετρελαίου, με τη χρήση να αυξάνεται, τουλάχιστον μέχρι το 2030.

Οι κυβερνήσεις, οι τράπεζες, το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα συνεχίζουν να χρηματοδοτούν τις επενδύσεις στα ορυκτά καύσιμα των ενεργειακών κολοσσών ενώ η λεγόμενη «πράσινη μετάβαση» είναι ένα νέο πεδίο κερδοσκοπίας των ίδιων των ενεργειακών κολοσσών σε βάρος και των απλών ανθρώπων και του περιβάλλοντος. Οι ετήσιοι Σύνοδοι του ΟΗΕ για το Κλίμα καταλήγουν σε «κούφιες υποσχέσεις» χωρίς κανένα αντίκρισμα. Ο «καπιταλισμός των ορυκτών καυσίμων», όπως τον χαρακτηρίζει ο Άλεξ Καλλίνικος στο νέο του βιβλίο: «Η νέα εποχή της καταστροφής», μας οδηγεί, όλο και πιο γρήγορα, στην καταστροφή.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει αυτή την πορεία και να βάλει σε άμεση προτεραιότητα την αναστροφή της υπερθέρμανσης του πλανήτη, παίρνοντας τον έλεγχο της κοινωνίας και των μέσων παραγωγής και εφαρμόζοντας ένα μεταβατικό πρόγραμμα αποδέσμευσης από τα ορυκτά καύσιμα, είναι η εργατική τάξη.

Χρειαζόμαστε μία δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά που να οργανώσει αυτή τη δύναμη προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτό είναι ένα επιτακτικό καθήκον για σωτηρία του πλανήτη και των ζώων μας.

Γιώργος Ράγκος

Μέσα σε λίγες ώρες από το μεσημέρι της Κυριακής 11/8 μέχρι το ξημέρωμα της Δευτέρας 12/8 η πυρκαγιά που ξέσπασε στον Βαρνάβα πέρασε στο Πεντελικό όρος και διανύοντας πάνω από 40 χιλιόμετρα απλώθηκε προς τέσσερις κατευθύνσεις σε ένα μέτωπο 30 χιλιομέτρων καίγοντας σε Βαρνάβα, Καπανδρίτι, Γραμματικό, Μαραθώνα, Νέα Μάκρη, Διόνυσο, Πεντέλη, Βριλήσσια, Μελίσσια, Χαλάνδρι, Γέρακα και άλλες περιοχές και συνοικίες της βόρειας και ανατολικής Αττικής.

Μέχρι το βράδυ της Τρίτης 13/8 που έσβησαν και οι τελευταίες εστίες, απανθρακώθηκαν πάνω από 100.000 στρέματα δάσους και καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Εκατοντάδες σπίτια είτε κήκαν ολοσχερώς είτε μερικώς, και μια 65χρονη εργάτρια μετανάστρια από τη Μολδαβία, η Νάντια Ποντουμπνιά κήκε μέσα στο χώρο εργασίας της στο Πάτημα Χαλανδρίου. Εκκενώθηκαν το νοσοκομείο Παιδών Νταού Πεντέλης, το 414 στρατιωτικό νοσοκομείο, το Αμαλία Φλέμινγκ. Το μεγάλο σύννεφο καπνού από την φωτιά κάλυπτε για δύο μέρες τα Μεσόγεια, τον Υμηττό και την Ανατολική Αθήνα κάνοντας αποπνικτική την ατμόσφαιρα και οδήγησε εκατοντάδες ανθρώπους στα επείγοντα με αναπνευστικά προβλήματα. Εκατοντάδες ζώα κήκαν. Οι μακροπρόθεσμες συνέπειες για το κλίμα της Αττικής και του λεκανοπεδίου, όπως και οι πιο άμεσες, των πλημμυρών που ακολουθούν τις πυρκαγιές, είναι τεράστιες.

Για ακόμη μια φορά, μια πυρκαγιά που θα μπορούσε να περιοριστεί εγκαίρως αν υπήρχε πραγματική πυροπροστασία, πρόληψη, καθαρισμοί, υποδομές και στελεχωμένες υπηρεσίες στην πυροσβεστική, στους δήμους στις περιφέρειες, «ξέφυγε, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να σταματήσει.

Αλλά για την κυβέρνηση Μητσοτάκη -που φέρει ακέραια την ευθύνη για την περιβαλλοντική καταστροφή, για το γεγονός ότι η πυρκαγιά μπήκε στην πόλη, για το θάνατο μιας γυναίκας και τους τραυματισμούς πλήθους άλλων, πυροσβεστών, εργαζομένων στους δήμους, κατοίκων και εθελοντών που πάλευαν με τις φλόγες- «ε, δεν έγινε και τίποτα, επλήγησαν λίγοι συμπολίτες μας...».

Επί τρεις μέρες ενώ μαινόταν η πυρκαγιά ο Μητσοτάκης ήταν κυριολεκτικά άφαντος. Εμφανίστηκε την παραμονή του δεκαπενταύγουστου στην Αεροπορική Βάση Ελευσίνας όπου εδρεύουν πυροσβεστικά αεροσκάφη για να δηλώσει το εξής ανεπαλήθητο: «από κάθε φωτιά που ξεφεύγει παίρνουμε τα μαθήματά μας!» Και να προσθέσει: «Όλοι όσοι παραπονιούνται ότι δεν τα έχουμε νωρίτερα, (σ.σ τα νέα πυροσβεστικά αεροπλάνα) δεν γνωρίζουν ότι πρέπει να υπάρχει μία μεγάλη παραγγελία για

Νάντια Ποντουμπνιά, η εργάτρια που έχασε τη ζωή της στην πυρκαγιά στο Πάτημα Χαλανδρίου

Κυβέρνηση καταστροφής

να μπορέσουν να μπουν μπροστά. Ξέρουμε, όμως, ότι για τα επόμενα χρόνια ακόμα -σίγουρα για τα επόμενα τρία χρόνια-, θα πρέπει να αρκεστούμε σε αυτά τα οποία έχουμε». Αυτά είπε και ξαλαφρωμένος πέταξε για τα Χανιά για να γιορτάσει τον δεκαπενταύγουστο διαβεβαιώνοντας «τους ευτυχώς λίγους (!) συμπολίτες μας που επλήγησαν από την πυρκαγιά, ότι η πολιτεία θα κινηθεί τάχιστα ώστε να τους αποζημιώσει».

Προτεραιότητες

«Για τα επόμενα τρία χρόνια θα αρκεστούμε σε αυτά που έχουμε» λέει η κυβέρνηση που αγοράζει δέκα-δέκα τα Rafale και τα F35. Η κυβέρνηση που έκανε σημαία της «το Μάτι», είχε πέντε ολόκληρα χρόνια να φροντίσει για μια μεγάλη παραγγελία πτητικών πυροσβεστικών μέσων αλλά αυτό δεν ήταν στις προτεραιότητές της. Αντίθετα βρήκε λεφτά για να χρηματοδοτεί τους ιδιώτες για «μπαλώματα» με συμβάσεις 400 εκατομμυρίων ευρώ για ενοίκιαση εναέριων πυροσβεστικών μέσων για τα επόμενα 5 χρόνια. Μόνο φέτος νοικιάστηκαν 8 Erickson, 14 Bell, 5 Kamov και 20 Air Tractor που θα κοστίσουν πάνω από 130 εκ. ευρώ.

Μέσα στην ίδια πενταετία έχουν καεί συνολικά πάνω από 3,7 εκατομ-

μύρια στρέμματα γης, περίπου τέσσερις φορές περισσότερα από την τετραετία 2015-19 (861.000 στρέματα). Αλλά το μόνο που ήξερε να κάνει καλά ο υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας Κικίλιας, την παραμονή της πυρκαγιάς, ήταν να «προειδοποιεί» ότι θα φυσάει 7-8 μποφόρ και άρα υπάρχει κίνδυνος πυρκαγιάς! Για ακόμη μια φορά ο μοναδικός τομέας στον οποίο επέδειξε ζήλο η κυβέρνηση Μητσοτάκη ήταν να στέλνει αλληπάλληλα 112 σε μια μετά την άλλη τις περιοχές στις οποίες πλησιάζει η πυρκαγιά καλώντας τον κόσμο να τις εκκενώσει -με τους κατοίκους να την αγνοούν και να μπαίνουν οι ίδιοι στη μάχη με τη φωτιά γιατί δεν έφταναν τα εναέρια και επίγεια μέσα.

«Στις 4 παρά δέκα το πρωί χτύπησε το 112, οι κάτοικοι της περιοχής να είμαστε σε επιφυλακή και να ακολουθούμε τις αρχές» μας λέει η **Ήρα Διαμαντή**, κάτοικος Βριλησίων στη διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Σύνταγμα στις 13/8. «Πάω στο παράθυρο και βλέπω όλη την κορυφογραμμή κόκκινη. Περιμένα να φέξει για να έρθουν τα αεροπλάνα. Ξημέρωσε αλλά αεροπλάνα δεν άκουσα ποτέ. Αντίθετα είδα το μέτωπο να κατεβαίνει προς τα κάτω στο Αστεροσκοπείο. Έχοντας την εμπειρία από άλλες χρονιές, λέω εί-

ναι αδύνατο να συμβαίνει αυτό, τώρα θα αρχίσουν να ανεβαίνουν τα πυροσβεστικά. Αλλά όχι. Πέρασαν δύο πολύτιμες ώρες μέχρι να δούμε να υπάρχει κινητοποίηση. Η φωτιά είχε περάσει την Αναπαύσεως και έμπαινε στα σπίτια και το μόνο που κυκλοφορούσε ήταν τρία-τέσσερα περιπολικά που χτυπούσαν τις πόρτες για να φύγει ο κόσμος».

«Το εργαστήριο γλυπτικής που δουλεύει ο πατέρας μου καταστράφηκε ολοσχερώς» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Ορέστης Ηλίας**, πρώην δημοτικός σύμβουλος Βριλησίων. «Ογκοι μαρμάρων μετατράπηκαν σε σκόνη ασβέστη. Λίγα μέτρα παραδίπλα, έχασε τη ζωή της η Νάντια, μετανάστρια εργαζόμενη σε βιοτεχνία. Η οργή του κόσμου της περιοχής απέναντι στην κυβέρνηση είναι τεράστια. Κάτοικοι και εργαζόμενοι ρίχτηκαν μόνοι τους εθελοντικά στη μάχη με τις φλόγες, οι δήμοι που έχουν υποστεί τεράστιες περικοπές σε δασοπροστασία και εξοπλισμό προσπαθούσαν με ένα μίνι βυτιοφόρο νερού να υποστηρίξουν το ένα πυροσβεστικό, την ίδια ώρα που οι μπάτσος της ΔΙΑΣ ήταν περισσότεροι από τους πυροσβέστες».

Οι 250, στη συνέχεια 500 και εντέλει 750 πυροσβέστες που συμμετείχαν στην κατάσβεση της πυρκαγιάς, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της πυροσβεστικής, δεν έφταναν ούτε για «ζήτω». Όπως και τα «34 πτητικά μέσα», από τα οποία όσα πετούσαν, πετούσαν εκ περιτροπής και στην πράξη μετριόνταν στα δάχτυλα του ενός χεριού. Η καταγγελία που εξέδωσε το **Πανελλήνιο Σωματείο Συμβασιούχων Πυροσβεστών** είναι χαρακτηριστική για τις ελλείψεις και τις ευθύνες της κυβέρνησης:

Οι πυροσβέστες προειδοποιούσαν

«Εμείς κάνουμε την υπενθύμιση πως είχαμε προειδοποιήσει ήδη από τον χειμώνα πως κανένα drone δεν σβήνει φωτιές. Με τα πάνω από 3.500 κενά σε έμπυχο δυναμικό, που παραμένουν και στη φετινή αντιπυρική, οδεύουμε με μαθηματική ακρίβεια σε άλλη μια ήττα με τη μάχη των Πυρκαγιών. Άλλωστε, παρόλο που “πνίγεται” από τα ΜΜΕ, εξακολουθούν να κατακαίνε ανεξέλεγκτες πυρκαγιές στον Όρβηλο για 28η ημέρα και στο Μενοίκιο Όρος, θυμίζοντας σε όλους τις περσινες πολυήμερες πυρκαγιές στον Έβρο και στη Ρόδο. Στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας 16 Σωματείων στις 5 Ιουνίου έξω από το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας κρούσαμε τον κώδωνα του κινδύνου στην Ηγεσία μας με επίσημο έγγραφο πως ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ, όπως διατείνεται συνεχώς η Κυβέρνηση, για τη φετινή αντιπυρική περίοδο. Για ακόμα μία φορά κώφευσαν και αρνήθηκαν συνάντηση δια ζώσης, όπως κάνουν εδώ και 1

χρόνο... Το Σωματείο μας, ακόμα μια φορά, ζητάει το αυτονόητο: Άμεση πρόσληψη ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ στο Πυροσβεστικό Σώμα...»

Οι περικοπές, οι μηδενικές προσλήψεις και οι ιδιωτικοποιήσεις δεν αφορούν μόνο την πυροσβεστική. Κάτοικοι, πυροσβέστες, δημοτικές αρχές κατήγγειλαν ότι μέσα σε σπίτια και οικοπέδα υπήρχαν σωροί καύσιμης ύλης που οι δήμοι αδυνατούσαν να περισυλλέξουν εγκαίρως. Η κυβέρνηση που έτρεξε να απειλήσει με βαριά πρόστιμα όποιον δεν καθαρίσει την αυλή ή το οικόπεδό του παίζοντας το χαρτί της «ατομικής ευθύνης», δεν φρόντισε να καθαρίσει τα δάση ούτε καν να μαζέψει τα ξερά από τους δρόμους και τις γωνίες. Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση της **Αγωνιστικής Ενωτικής Πρωτοβουλίας** εργαζομένων του **Δήμου Αγίας Παρασκευής**, για τη διαδήλωση που έγινε την Τρίτη 13/8 στο Σύνταγμα και αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Η κυβέρνηση συνεχίζει το έργο της απαξίωσης και εγκατάλειψης των πολιτών, αποκρύπτοντας την πραγματική διάσταση της καταστροφής... Και ενώ κάθε καλοκαίρι επαναλαμβάνεται το ολοκαύτωμα της χώρας μας, δεν λαμβάνεται κανένα ουσιαστικό και αποδοτικό μέτρο πρόληψης και καταπολέμησης των πυρκαγιών. Τεράστιο μερίδιο ευθύνης έχουν οι Δήμαρχοι των περιοχών πρασίνου όπου στο βωμό του κέρδους και της διατήρησης υποτελούς σχέσης με την κυβέρνηση, παίρνουν αποφάσεις δόμησης επιβαρυντικές και επικίνδυνες για το περιβάλλον, αποφεύγουν την αγορά υδροφόρων και εξειδικευμένων μηχανημάτων, απαξιώνουν την σημαντικότητα της πρόσληψης μονίμου και εποχικού προσωπικού πολιτικής προστασίας, μετακυλούν την υποχρέωση καθαρισμού εξωτερικών χώρων στους πολίτες της φτωχοποιημένης χώρας μας, μέσω υποχρεωτικών προστίμων.

Μόνο μέλημά τους είναι η αύξηση των δημοτικών τελών, οι αναθέσεις εργολαβιών στους ιδιώτες για την, όπως αποδείχθηκε, ανεπιτυχή περισυλλογή ξερών κλαδιών στις δασικές περιοχές Δήμων, καθώς και η δημιουργία Αναπτυξιακών Οργανισμών για το «εύκολο ξέπλυμα» δημοσίου χρήματος.

Κυβέρνηση και Δήμαρχοι κρύβονται πίσω από τα δυσβάσταχτα δημοσιονομικά μέτρα της ΕΕ, επικαλούμενοι έλλειψη οικονομικών πόρων. Τα παιδιά και ενήλικες με αναπνευστικά προβλήματα καθώς και τους τραυματισμένους εργαζόμενους, τα σκοπιμώς υποστελεχωμένα και εξαθλιωμένα ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ τους περιθάλπουν και όχι οι ευνοούμενοι ιδιωτικοί κολοσσοί υγείας της Κυβέρνησης Μητσοτάκη...».

Γ.Π.

Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο

Η κατάσταση που επικρατεί, εκεί που έχει φτάσει η οικονομική κρίση που διαρκεί τόσα χρόνια και εκεί που έχουν φτάσει οι κοινωνικές ανισότητες που συνεχώς μεγαλώνουν, έχει σαν συνέπεια μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης να βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζει ο κόσμος και έχει ερωτήματα γιατί συμβαίνει αυτό.

Δεν υπάρχει καλύτερη αφετηρία για να απαντήσουμε αυτό το ερώτημα από τον Μαρξ. Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο είναι η ανάλυση πάνω στην οποία μπορούμε να πατήσουμε, που μας δίνει εργαλεία για να προχωρήσουμε.

Κέρδος

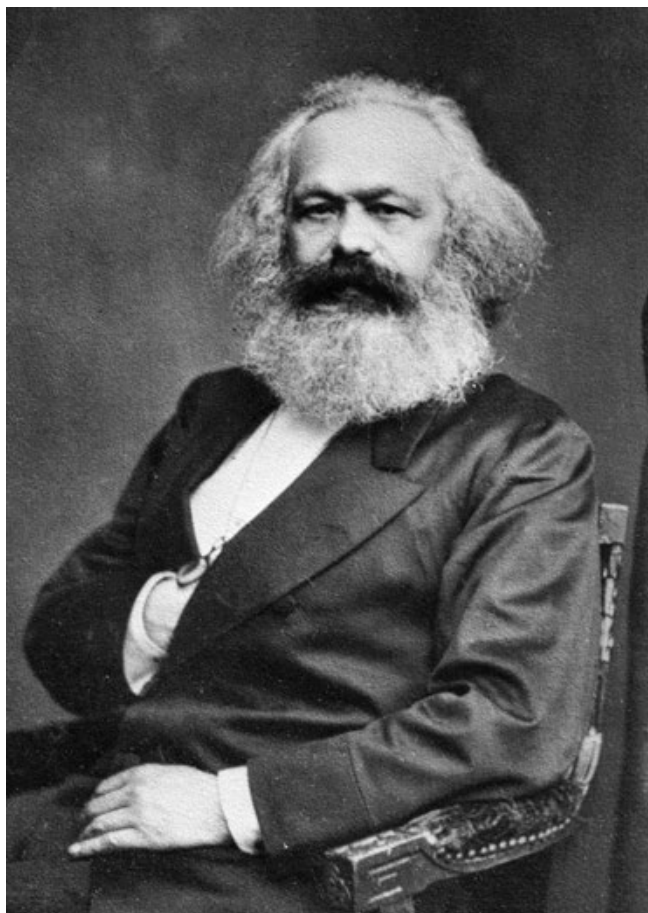
Χρειάζεται να ξεκινήσουμε από το πιο βασικό ερώτημα: από που βγαίνει το κέρδος;

Σε αυτό το θέμα πάντα μπαίνουν αμφισβητήσεις όχι μόνο από την αστική τάξη -που λέει ότι το κέρδος είναι η δίκαιη ανταμοιβή του επιχειρηματία, ότι το επιχειρηματικό δαιμόνιο κινεί την οικονομία και πρέπει να έχει μια αμοιβή που είναι το κέρδος -αλλά και μέσα στην αριστερά όπου παλιότερα ανθούσαν οι θεωρίες ότι το κέρδος προέρχεται από την λεηλασία του τρίτου κόσμου, αντιλήψεις που υποτιμούσαν την εργατική τάξη στον ανεπτυγμένο καπιταλισμό και θεωρούσαν ότι οι καπιταλιστές εξασφαλίζουν τα κέρδη τους λεηλατώντας τις αποικίες.

Αυτό το επιχειρήμα είναι προβληματικό γιατί βγάζει την εργατική τάξη στις ανεπτυγμένες χώρες προνομίου, ότι επωφελείται από τη λεηλασία του τρίτου κόσμου. Σε πιο σύγχρονες εποχές έχουμε άλλες θεωρίες λεηλασίας. Ακούμε, τελευταία, επιχειρήματα περί τεχνοφουδαρχίας, λεηλασία στα εισοδήματα του κόσμου της εργατικής τάξης και των μεσαίων στρωμάτων διότι οι τράπεζες, τα μονοπώλια, τα καρτέλ εξασφαλίζουν τα κέρδη ροκανίζοντας και το μεροκάματο της εργατικής τάξης.

Πρέπει να γυρίσουμε στα βασικά. Η πηγή του κέρδους είναι η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Χωρίς αυτό καμία άλλη διαδικασία μέσα στον καπιταλισμό, ότι και να κάνουν, δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα κέρδη.

Ο Μαρξ βάζει ότι το μέτρο της αξίας για κάθε αγαθό, που μετατρέπεται σε εμπόρευμα, το κριτήριο με το οποίο ανταλλάσσονται τα αγαθά όταν γίνονται εμπορεύματα, είναι η εργασία. Με βάση αυτό το κριτήριο προχωράει στο να βάλει την έννοια

της υπεραξίας. Δηλαδή ότι στις ώρες που δουλεύει το εργατικό δυναμικό παράγει εμπορεύματα που έχουν αξία μεγαλύτερη από το μεροκάματο το οποίο παίρνει. Το σε πόσες ώρες εργασίας ο εργάτης καλύπτει το μεροκάματό του, εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, από τα μηχανήματα, τις συνθήκες κλπ, αλλά στη διάρκεια του οκτώωρου ή του 12ωρου, μέσα στις πρώτες ώρες, ο εργάτης έχει παράξει αρκετά εμπορεύματα για να καλύψει το μεροκάματο που του δίνουν. Το υπόλοιπο είναι υπεραξία.

Η υπεραξία είναι η πηγή του κέρδους. Αυτό είναι η αφετηρία για να μπορούμε να προχωρήσουμε στις υπόλοιπες εικόνες για το πως δουλεύει στο σύστημα και όλα τα άλλα ερωτήματα τα οποία ανοίγουν. Αποδεχόμαστε αυτή την τοποθέτηση του Μαρξ. Όταν όμως γίνεται μια ανταλλαγή πρέπει κανείς να απαντήσει στο ερώτημα γιατί ένα καρβέλι ψωμί ανταλλάσσεται με λιγότερο από ένα μπουκάλι λάδι. Η ανταλλαγή μεταξύ τους μετρείται με τον χρόνο εργασίας που χρειάζεται για να παραχθούν είτε το ένα είτε το άλλο, και έτσι βγαίνει η αναλογία.

Αγορά

Αυτό μας φέρνει στο επόμενο ερώτημα: τι ρόλο παίζει η αγορά;

Κομμάτι της αστικής ιδεολογίας υποστηρίζει να ξεχάσουμε την πο-

σότητα εργασίας που διαθέτει κάθε εμπόρευμα στην ανταλλαγή και να αποδεχτούμε ότι είναι η αγορά που καθορίζει το πως γίνεται η ανταλλαγή. Άμα η προσφορά είναι χαμηλή τα πράγματα είναι ακριβότερα, όταν ανέβει τότε γίνονται φθηνότερα έτσι βρίσκεται μία ισορροπία και έτσι η αγορά καθορίζει γιατί πρέπει να πληρώσεις περισσότερο ένα μπουκάλι λάδι από ένα καρβέλι ψωμί.

Χρειάζεται να δούμε τι ρόλο παίζει πραγματικά η αγορά. Είναι ρυθμιστής ή παίζει διαφορετικό ρόλο; Ο πραγματικός ρόλος της αγοράς είναι ότι είναι ο μηχανισμός καταμερισμού των κερδών της υπεραξίας ανάμεσα στους καπιταλιστές. Κανένας καπιταλιστής δεν παίρνει τα κέρδη του σε είδος. Για παράδειγμα έχω ένα εργοστάσιο και παράγει γιαούρτι, οι εργάτες βγάζουν χιλιάδες γιαούρτια θα τους δώσω κάποια για να φάνε, και αυτό είναι το μεροκάματο, και θα κρατήσω κάποια γιαούρτια για μένα, και αυτό είναι το κέρδος. Είναι προφανές ότι δεν δουλεύει έτσι το σύστημα, κανένα προϊόν δεν μπορεί να παίζει αυτό τον ρόλο.

Για να λειτουργήσει το σύστημα πρέπει ο καπιταλιστής να πουλήσει, να μετατρέψει ουσιαστικά τα εμπορεύματα που έχουν παράξει οι εργάτες σε χρήμα. Με το χρήμα να μπορέσει να πληρώσει τους εργάτες, να ξεπληρώσει τις τράπεζες

γιατί έχει δανειστεί και να βάλει στην άκρη τα δικά του κέρδη. Που δεν είναι για την προσωπική του κατανάλωση, που όσο και μεγάλη να είναι η κατανάλωση των καπιταλιστών, ποτέ δεν τρώει όλο το κέρδος. Γίνεται συσσώρευση σε σχέση με τον επόμενο κύκλο επενδύσεων.

Μέχρι να φτάσουμε εκεί υπάρχει κεφάλαιο σε χρήμα για κάθε καπιταλιστή που κάτι πρέπει να το κάνει. Ένα εργοστάσιο για να παλιώσει και να αποσβέσει την επένδυση χρειάζεται ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Σε αυτό το χρονικό διάστημα ο καπιταλιστής συσσωρεύει κέρδη, αυτά τα κέρδη τα καταθέτει στην τράπεζα ή τα παίζει στο χρηματιστήριο με τις μετοχές ή με τον πιο σύγχρονη εκδοχή, που υπάρχουν πολλές μορφές τζόγου όπως για παράδειγμα στην αγορά πρώτων υλών.

Υπάρχει η κατανομή των κερδών ανάμεσα στους καπιταλιστές. Αυτό που έχει σημασία να δούμε σε αυτή την διαδικασία είναι ότι σε όλα αυτά τα παιχνίδια αυτό που καθορίζει ποιος παίρνει το μεγαλύτερο μερίδιο κέρδους είναι η παραγωγικότητα της εργασίας. Ο καπιταλιστής που οι εργάτες του είναι πιο παραγωγικοί, που χάρις τα μηχανήματα που έχουν βγάζουν το μεροκάματο σε 3 ώρες αντί για 4, και το υπόλοιπο μένει σε υπεραξία, είναι αυτός που είναι πιο ανταγωνιστικός στην αγορά. Αυτό είναι σημαντικό γιατί οδηγεί σε

τυφλή ανταγωνιστική συσσώρευση. Το πως, τι θα επενδύσουν και με ποιον τρόπο δεν γίνεται προγραμματισμένα, όπως θα έπρεπε να γίνεται και θέλουμε να γίνει σε μια μελλοντική κοινωνία αλλά με βάση το κριτήριο του κάθε καπιταλιστή.

Κρίσεις

Το μόνο κριτήριο είναι πόσο εκτιμάει ο κάθε καπιταλιστής ότι αυτός ο κλάδος έχει μέλλον για να τρέξει να μπει και να χωθεί επικεφαλής όλων των καπιταλιστών προκειμένου να πάρει το μεγαλύτερο μερίδιο κέρδους. Αυτή η διαδικασία μας πάει στο επόμενο ερώτημα, πως δημιουργούνται οι κρίσεις;

Η πρώτη απάντηση είναι επειδή όλα αυτά γίνονται τυφλά με ατομικό κριτήριο της επιχείρησης: τυφλά μαντεύουν τον καλύτερο κλάδο επενδύσεων. Δεν λογοδοτεί σε κανένα κριτήριο για το τι χρειάζεται ο κόσμος, λογοδοτεί στο κριτήριο που θα υπάρχουν μεγαλύτερα κέρδη. Άπαξ και ένας καπιταλιστής ανοίξει αυτό τον δρόμο δεν υπάρχει κανένας να σταματήσει όλους τους άλλους καπιταλιστές να πάνε στην ίδια επένδυση έτσι μέσα από αυτή την διαδικασία ένας κλάδος αιχμής γίνεται ο πιο συνηθισμένος χώρος επενδύσεων και άρα έχει μειωμένο μερίδιο.

Ο Μαρξ μπαίνει στο να καθορίσει με επιστημονικούς όρους αυτή την διαδικασία μιλώντας για την πτωτική τάση του μέσου ποσοστού κέρδους. Ο Μαρξ ορίζει το ποσοστό κέρδους σαν ένα κλάσμα που στον αριθμητή έχει την υπεραξία και στον παρονομαστή έχει το σύνολο του κεφαλαίου, σταθερό και μεταβλητό. Σταθερό είναι αυτό που ξόδεψε ο καπιταλιστής για να κάνει την επένδυση και μεταβλητό είναι αυτό που δίνει για να πληρώσει τα μεροκάματα των εργατών. Μέσα από όλη αυτή την διαδικασία, την τυφλή ανταγωνιστική συσσώρευση και το κυνήγι για να ανεβάσει την παραγωγικότητα της εργασίας, ο παρονομαστής του κλάσματος ανεβαίνει γιατί ανεβαίνει το σταθερό κεφάλαιο και με αυτό τον τρόπο αυτό το κλάσμα έχει την τάση να έχει μεγαλύτερο παρονομαστή και να πηγαίνει προς τα κάτω.

Προφανώς όταν το ποσοστό κέρδους πέφτει, αυτό είναι υποτίμηση του βασικού κριτηρίου με το οποίο κινούνται οι καπιταλιστές. Άρα μιλώντας για την πτωτική τάση του μέσου ποσοστού κέρδους ο Μαρξ δίνει την εικόνα ότι το ίδιο το σύστημα υπονομεύει το κριτήριο με το οποίο αναπτύσσεται. Αυτό είναι πολύτιμο στοιχείο για να εξηγήσουμε γιατί

-Επαναστατικές εξηγήσεις για την κρίση του καπιταλισμού

φτάνουμε σε κρίσεις.

Το ότι φτάνουμε σε κρίσεις είναι η ιστορία του καπιταλισμού από την γέννηση του μέχρι σήμερα, με πιο μικρές κρίσεις στην αρχική του φάση. Όταν σταματάνε τις επενδύσεις διότι το ποσοστό κέρδους έχει πέσει τόσο χαμηλά που δεν τους συμφέρει να κάνουν την επένδυση, το σταμάτημα των επενδύσεων δεν έχει επιπτώσεις μόνο στη βαριά βιομηχανία αλλά και συνολικότερα στην οικονομία. Δεν αγοράζουν μηχανήματα, απολύουν εργάτες, πέφτει η κατανάλωση. Η κρίση από την βαριά βιομηχανία περνάει στην ελαφριά βιομηχανία και στα καταναλωτικά αγαθά και από εκεί και πέρα εξαπλώνεται σε όλα τα κομμάτια της οικονομίας μέχρι να χρεωκοπήσουν αρκετά κομμάτια της οικονομίας ώστε να φύγουν από την μέση οι ανταγωνιστές και να αρχίσει νέος κύκλος επενδύσεων. Αυτή ήταν η διαδικασία με την οποία ο καπιταλισμός περνούσε κρίσεις τον 19ο αιώνα.

Όσο προχωράει κάθε κρίση, μεταφράζεται σε χρεωκοπίες κάποιων επιχειρήσεων και οι επιχειρήσεις που τις διαδέχονται είναι μεγαλύτερες. Υπάρχει συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, αυτή είναι η ορολογία που χρησιμοποιεί ο Μαρξ. Είναι η έννοια που πατήσανε ο Λένιν και οι επαναστάτες για να δώσουν την εικόνα του καπιταλισμού του 20ου αιώνα, όπου οι κρίσεις πήραν τερατώδεις διαστάσεις.

Υπάρχουν μηχανισμοί που απαλύουν αυτό το πρόβλημα; Η ιστορία δείχνει ότι δεν το λύνουν, οι κρίσεις του 19ου αιώνα ήταν σαν να κουρεύει ο καπιταλιστής τον γκαζόν -λειτουργούσαν σαν μηχανισμός ανανέωσης ξαναανεβαίνει το ποσοστό του κέρδους, ξαναγίνονται επενδύσεις μέχρι να πάμε στην επόμενη κρίση. Στον 20ο αιώνα οι κρίσεις αποκτάνε διαφορετικό χαρακτήρα, ξέρουμε πολύ καλά τι ήταν η κρίση της δεκαετίας του '30, και φτάνουμε στην σύγχρονη εποχή που κοντεύουμε να φτάσουμε είκοσι χρόνια από το κραχ του 2008 που ο καπιταλισμός βρίσκεται σε στασιμότητα.

Ο Μαρξ μας βοηθάει να καταλάβουμε αυτές τις διαδικασίες ανοίγοντας το ζήτημα των τάσεων που πάνε κόντρα στην πτωτική τάση του μέσου ποσοστού κέρδους. Υπάρχουν τέτοιοι μηχανισμοί, οι νέες επενδύσεις μεγαλώνουν το επενδυμένο κεφάλαιο και βάζουν πίεση στο ποσοστό κέρδους αλλά ανεβάζουν και

Η συζήτηση «Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο» στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2024. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

την παραγωγικότητα της εργασίας, άρα με μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργατών το κεφάλαιο μπορεί να ξεφύγει από την πτωτική τάση του μέσου ποσοστού κέρδους. Αυτό ισχύει, μόνο που είναι λίγο μαθηματικό. Όταν φτάνουμε στην πραγματικότητα τα πράγματα δυσκολεύουν.

Πρώτα από όλα υπάρχει ένα όριο μέχρι που μπορεί να εντατικοποιηθεί η εργασία. Προφανώς υπάρχει η κατεύθυνση ότι αντί να βάλει ένας καπιταλιστής τους εργάτες να δουλεύουν 8ωρο θα δουλεύουν 12ωρο. Αν μπορούσαν θα μας έβαζαν να δουλεύουμε συνέχεια. Ο λόγος που δεν το κάνουν είναι ότι οι εργάτες θα πέσουν κάτω, θα πεθάνουν και άμα γίνει αυτό, το κέρδος μηδενίζεται. Πάντοτε στο βάθεμα των κρίσεων οι κινήσεις των καπιταλιστών είναι σε αυτή την κατεύθυνση, η οποία βγάζει κάποια αποτελέσματα, δεν μπορεί να λύσει όμως το συνολικό πρόβλημα γιατί δεν μπορεί να φτάσει μέχρι το σημείο εξαντλητικής εκμετάλλευσης του εργατικού δυναμικού.

Χρειάζεται και στην σύγχρονη εποχή να θυμηθούμε τον χαρακτήρα των κρίσεων τον 19ο αιώνα. Η διέξοδος που τελικά ξαναανέβασε το ποσοστό κέρδους ήταν η καταστροφή κεφαλαίων, όχι όλο του κεφαλαίου αλλά του πιο καθυστερημένου. Αυτό στον 20ο αιώνα πήρε την μορφή τεραστίων καταστροφών. Η

διέξοδος στην κρίση του '30 ήταν ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος που κατέστρεψε όλη την Ευρώπη και έδωσε την δυνατότητα στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό να ξαναεξικινήσει τον καπιταλισμό έχοντας πεδίο δράσης να επενδύσει.

Το κράτος

Αυτό μας φέρνει στο ερώτημα τι ρόλο παίζει το κράτος. Υπάρχουν αντιλήψεις που λένε ότι το κράτος είναι η σωτηρία από τις αντιφάσεις της αγοράς, το κράτος έχει την δυνατότητα να παρεμβαίνει και να έχει σχεδιασμό για να ξεπερνάει τις κρίσεις. Αυτή είναι ψεύτικη εικόνα για τον ρόλο που παίζει το κράτος στην οικονομία.

Πρώτα από όλα το κράτος δεν είναι ανταγωνιστής της αγοράς -είναι θεμέλιο της αγοράς. Η αγορά δεν είναι φυσικό φαινόμενο, είναι κοινωνικό δημιούργημα και το κράτος από την αρχή έπαιξε βασικό ρόλο για να δημιουργηθεί η αγορά. Όταν είχαμε φεουδαρχία δεν υπήρχε ελεύθερη αγορά υπήρχαν φέουδα. Η γαλλική επανάσταση έκανε την Γαλλία ενιαία αγορά, έφτιαξε δρόμους αυτά είναι δημιουργήματα του κράτους. Ο ρόλος αυτός εξελίσσεται με την ανάπτυξη του συστήματος, παραδείγματος χάρι έφτιαξαν σιδηρόδρομους για να διακινούνται τα εμπορεύματα. Υπάρχει εκσυγχρονισμός της κρατικής παρέμβασης στη λει-

τουργία της αγοράς αλλά και διέυρυνση γιατί η δημιουργία αγορών πέρασε έξω από τα εθνικά σύνορα, ιμπεριαλισμός, επεμβάσεις για το μέχρι που μπορεί να φτάνει η αγορά των μεγάλων ιμπεριαλισμών. Έτσι πρέπει να βλέπουμε τον ρόλο του κράτους στην πορεία του συστήματος, όχι σαν ανταγωνιστικό αλλά σαν συμπληρωματικό.

Φτάνοντας στην σύγχρονη εποχή αυτή η εξέλιξη παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις. Μιλώντας προηγουμένως για το τι κάνουν οι καπιταλιστές τα κέρδη ανάμεσα στον ένα και τον άλλο κύκλο επενδύσεων λέγαμε ότι ο καπιταλιστής παλιά τα ακουμπούσε στην τράπεζα, μετά τα έπαιζε στο χρηματιστήριο, πιο μετά βρήκε ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα τεραστίων διαστάσεων. Αυτή είναι μια διαδικασία που έδωσε μεγαλύτερο ρόλο στις χρηματοπιστωτικές κρίσεις γιατί το τζογάρισμα αργά η γρήγορα φτάνει η στιγμή που δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Το πιο προφανές παράδειγμα είναι το «αεροπλανάκι», αυτός που ξεκινάει πρώτος μαζεύει λεφτά γιατί θα μπουνε και άλλοι να ακουμπήσουν τα χρήματα τους και κάποια στιγμή φτάνει στο σημείο χάσατε ότι είχατε βάλει ξεχάσατε το. Τα ίδια κάνουν οι τραπεζίτες όταν φτάνουν σε χρηματοπιστωτικές κρίσεις. Ποιος τους ξελασπώνει; Το κράτος. Άρα έχουμε διπλή διάσταση του κράτους

στον σύγχρονο καπιταλισμό σαν διασώστη των επιχειρήσεων και των τραπεζών και αυτό ζούμε στον 21ο αιώνα, η μορφή των κρίσεων έχει πάει προς τα εκεί και το κράτος παίζει τον ρόλο του διασώστη.

Δεν μπορούμε να σταματήσουμε εκεί. Ο ρόλος του διασώστη είναι αντιφατικός. Δεν έχει άπειρες δυνατότητες να διασώσει το κράτος, υπερχρεώνεται και το ίδιο και φτάνουμε σε κρίσεις χρέους των ιδίων των κρατών. Επίσης, η διάσωση επιχειρήσεων είναι διαδικασία που κρατάει σε ζωή επιχειρήσεις που για να ελευθερωθεί το σύστημα και να ανοίξει νέος κύκλος επενδύσεων «κανονικά» θα έπρεπε να φалήρουν. Οι κρίσεις του 19ου αιώνα λειτουργούσαν σαν το κούρεμα του γκαζόν, η διάσωση των προβληματικών επιχειρήσεων επιβραδύνει αυτή την διαδικασία. Άρα δεύτερη αντίφαση, όχι μόνο φορτώνεται το κράτος και πρέπει να βρει τρόπους για να μην οδηγηθεί σε κρίση χρέους το ίδιο αλλά πρέπει να βρει και λύσεις συνολικότερα.

Αυτή η αντίφαση καταλήγει ότι πρέπει να βρεθούν άλλοι τρόποι καταστροφής κεφαλαίου. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος έδωσε λύση στο μεγάλο πρόβλημα της κρίσης την δεκαετία του '30, στην σύγχρονη εποχή δεν έχουμε φτάσει στο σημείο αυτό, αλλά βλέπουμε τάσεις που πηγαινούν προς αυτή την κατεύθυνση. Ο ανταγωνισμός κάτω από όλες αυτές τις πιέσεις μετατρέπεται σε πολεμικό ανταγωνισμό.

Το να γυρίσουμε πίσω στον Μαρξ, να χρησιμοποιήσουμε όλα αυτά τα εργαλεία, είναι το κλειδί για να καταλάβουμε πως το σύστημα και η οικονομία του περνάει όλες αυτές τις διαδικασίες και φτάνει σε αδιέξοδα. Μας χρειάζεται να έχουμε αυτές τις εξηγήσεις και για να απαντάμε στη προπαγάνδα των καπιταλιστών και για να εξοπλίζουμε την εργατική τάξη που μπορεί να δώσει την διέξοδο. Η σοσιαλιστική επανάσταση είναι η λύση ώστε η εργατική τάξη να πάρει τον έλεγχο και να αρχίσει να προγραμματίζει για να φύγουμε από την καταστροφική τυφλή ανταγωνιστική συσσώρευση του κεφαλαίου.

Το κείμενο είναι βασισμένο στην εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα στη συζήτηση «Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο» που πραγματοποιήθηκε στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2024 (επιμέλεια: Αλέκος Κοροβέσης)

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Μαρξισμός και επιστήμη
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης
● ΠΕΜΠΤΗ 28/8 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Τρότσκι και η διαρκής επανάσταση
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΒΟ-ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Πώς θα φτάσουμε σε μια ελεύθερη Παλαιστίνη;
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΠΑΤΗΣΙΑ - ΓΑΛΑΤΣΙ - ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
σινέ Ατενέ, Πατήσια 7.30μμ
Λένιν: Κόμμα και κράτος
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8
σινέ Ατενέ, Πατήσια 7.30μμ
Ο Έγκελς και η καταγωγή της οικογένειας
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
καφέ LAB, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Η αριστερά μπροστά στην πολιτική κρίση: οργανώνουμε το μέτωπο της ανατροπής
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8
καφέ LAB, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Πώς απαντάμε στην κρίση στέγης;
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφήρα

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8
καφέ Φράου (Φειδίου) 7.30μμ
Τι φταίει για τις γυναικοκτονίες
Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ - ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
δημαρχείο Ηρακλείου 8μμ
Οι φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 22/8
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Οι φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
καφέ Σκίτσο, Νέστωρος 107, 8μμ
Οι φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8
καφέ Σκίτσο, Νέστωρος 107, 8μμ
Γαλλία, οι εκλογές, η αριστερά και η φασιστική απειλή
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
καφέ πλατείας δημαρχείου 7.30μμ
Κάτω τα χέρια από την ψυχική υγεία
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8
καφέ πλατείας δημαρχείου 7.30μμ
Κλιματική αλλαγή: η μαύρη τρύπα της «πράσινης μετάβασης»
Ομιλήτρια: Νίκη Παπαδοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 καφέ Drums 8μμ
Η αριστερά μπροστά στην πολιτική κρίση: οργανώνουμε το μέτωπο της ανατροπής
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
καφέ Μπουλούκι, Κάρπου 36, 7.30μμ
Λένιν: Κόμμα και κράτος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 καφέ Sweet Home 8μμ
Λένιν: Τι να κάνουμε
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 καφέ Amelie 8μμ
Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ - ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 καφέ Fahrenheit 541, 7μμ
Νότια Αφρική σε αναβρασμό
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΝΙΚΑΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Μάνος Λοΐζος 7μμ
Φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 δημαρχείο 7μμ
Βία ανηλίκων – Ποια είναι η αιτία;
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος

ΠΕΡΡΑΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8 αιθ. Β' δημοτικής κοινότητας, Δραγάση 1Α, 7μμ
Φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

ΣΑΛΑΜΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8
καφέ Βανίλια, Σελίνα 12μεσ.
Φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

Θεσσαλονίκη

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8
πάρκο Εργατικού Κέντρου 8μμ
Η αριστερά μπροστά στην πολιτική κρίση – Κεντροαριστερή συνεργασία ή Μέτωπο Ανατροπής;
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΧΑΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 πάρκο Πολυχρονιάδη (Πευκάκια), νέα χώρα 7μμ
Ο Μεταξάς και η δικτατορία της 4ης Αυγούστου

Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 πάρκο Πολυχρονιάδη (Πευκάκια), νέα χώρα 7μμ
«Βία ανηλίκων» ή βία του συστήματος;
Ομιλήτρια: Άννα Μαράκη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Μαρίνα 7μμ
Φωτιές στην Αττική: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Φιλίππου 8μμ
Κυβέρνηση καταστροφής, χτίζουμε μέτωπο ανατροπής
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8
καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48, 7μμ
Πώς θα φτάσουμε σε μια ελεύθερη Παλαιστίνη
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/8 καφέ Κήπος 7.30μμ
Πώς θα φτάσουμε σε μια ελεύθερη Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση
Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυ-

λόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/8

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαρωτάκη 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός Ανω Πετράλωνα 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Δημοτική Αγορά 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ
Hondos 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Πεζόδρομος Κελάρι 7μμ
ΙΛΙΟΝ
Κεντρική πλατεία 7μμ
ΣΑΛΑΜΙΝΑ
Σελίνα Λαϊκή 12μμ
ΝΙΚΑΙΑ
Μετρό 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γούναρη και Σβώλου 7μμ
ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Γεωργίου, 7μμ
ΒΟΛΟΣ
Παραλία Θόλος 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πάρκο Γεωργιάδη 7μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 24/8
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Πεζόδρομος Σωτήρος 12μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ
Λαϊκή Ν.Κόσμου, 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Σκλαβενίτης 12μμ
ΧΑΝΙΑ
Πλατεία Αγοράς 10.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπολάρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η απόφαση της ηγεσίας Κασσελάκη να κλείσει το καθημερινό φύλλο της Αυγής συμπυκνώνει και την τεράστια δεξιά στροφή του ΣΥΡΙΖΑ και την κρίση που τον καθλώνει και τον κατακερματίζει. Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Συνασπισμός πριν από αυτόν δεν διακρινόταν, είναι η αλήθεια, για την επιδίωξη να κρατά οργανωμένους δεσμούς με τη βάση του μέσω των εντύπων του. Όμως, μαζί με όλες τις άλλες αλλαγές όπως η διάλυση των όποιων τοπικών οργανώσεων, το μήνυμα είναι σαφές: Ξεχάστε την «παλιομοδίτικη» Αριστερά, και τις παραδόσεις της με τον κόσμο της που έδινε το υστέρημά του -ακόμα και τη ζωή του- για να στηρίξει τα έντυπά της. Το μέλλον είναι μια δημοκρατική παράταξη του «κέντρου» που συμπλέει στα βασικά με τη ΝΔ με «κοινωνική ευαισθησία».

Αντίθετα με τέτοιες επιλογές το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα επιμένει στην έκδοση της Εργατικής Αλληλεγγύης, «βδομάδα μπαίνει βδομάδα βγαίνει» και στη διακίνησή της σε πλατείες, χώρους δουλειάς και σπουδών, χέρι με χέρι. Για εμάς αυτή η προσπάθεια συμπυκνώνει τα χαρακτηριστικά της Αριστεράς που χρειάζεται να δυναμώσουμε στις μάχες που δίνει το εργατικό κίνημα και η νεολαία.

Σύνδεση

Καταρχήν η επαναστατική εφημερίδα συνδέει στις σελίδες της την καθημερινή εμπειρία της εργατικής τάξης και της νεολαίας με την ανάλυση για τις αιτίες που οδηγούν το σύστημα από κρίση σε κρίση και από καταστροφή σε καταστροφή. Για τα αστικά ΜΜΕ όλα αυτά είναι ένας σωρός ασύνδετων γεγονότων και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να υπομένουμε «με ατομική ευθύνη» τις συνέπειές τους.

Αντίθετα, η Εργατική Αλληλεγγύη εξηγεί τη σχέση ανάμεσα στις πυρκαγιές με την κλιματική αλλαγή και τις ιδιωτικοποιήσεις που ρημάζουν κάθε δυνατότητα αντιμετώπισής τους με τον τυφλό ανταγωνισμό για το κέρδος που καταστρέφει τον πλανήτη. Εξηγεί πως τα διαλυμένα νοσοκομεία είναι η άλλη όψη της σπατάλης των εξοπλισμών κι αυτή η σπατάλη είναι το προϊόν του ανταγωνισμού των αρχουσών τάξεων στην περιοχή.

Η εφημερίδα δεν είναι μόνο ένας συλλογικός προπαγανδιστής, αλλά και ένας οργανωτής. Η διακίνησή της χέρι-χέρι εξασφαλίζει καταρχήν την ζωτανή επικοινωνία και ενημέρωση ανάμεσα στα πιο προχωρημένα και μαχητικά κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Τα εξοπλίζει με τα διδάγματα και τις εμπειρίες των μαχών του εργατικού κινήματος που δεν είναι καθόλου δεδομένο ότι είναι κοινό κτήμα του κόσμου που αγωνίζεται τώρα.

Είτε πρόκειται για την ιστορική εμπειρία των επαναστάσεων και των εξεγέρσεων του παρελθόντος είτε για

Εφημερίδα – “σκαλωσιά” για την Αριστερά που χρειαζόμαστε

τις σημερινές μάχες. Κι όχι μόνο στη Ελλάδα. Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν η πρώτη -κι ίσως μοναδική εφημερίδα- που κάλυψε τις διαδηλώσεις των μεταναστών εργατών από το Μπαγκλαντές στο κέντρο της Αθήνας, για αλληλεγγύη στη μεγάλη εξέγερση που ανέτρεψε την καταπιεστική κυβέρνηση στη χώρα τους.

Η διακίνηση της επαναστατικής εφημερίδας είναι επίσης απαραίτητη γιατί εκπαιδεύει πολιτικά και οργανώνει τους ίδιους τους διακινητές της. Τους υποχρεώνει να ανοίξουν την πολιτική συζήτηση στα «δύσκολα»: γιατί πρέπει να παλέψουμε για ανοιχτά σύνορα για όλους τους εργάτες, γιατί πρέπει να σταθούμε ενάντια στις «εθνικές» εξορμήσεις της άρχουσας τάξης για τις ΑΟΖ γιατί η πάλη ενάντια στον σεξισμό είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης.

Αυτή η επίμονη και συστηματική δουλειά είναι που θωρακίζει τους πιο πρωτοπόρους αγωνιστές του κινήματος είτε βρίσκονται στο εργοστάσιο και το γραφείο, είτε στο αμφιθέατρο ή τη γειτονιά από τις ιδεολογικές επιθέ-

σεις της άρχουσας τάξης -στις οποίες προσαρμόζονται τα ρεφορμιστικά κόμματα- και τους δίνει τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν με ενιαίο τρόπο στις κρίσιμες στιγμές του κινήματος.

Αυτενέργεια

Αυτό το «μοντέλο» οργάνωσης και παρέμβασης δεν είναι ισοπεδωτικό, όπως ακούγεται συχνά, αντίθετα είναι το μόνο που εξασφαλίζει πραγματικά την πρωτοβουλία και την αυτενέργεια των πιο προχωρημένων αγωνιστών του κινήματος.

Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι που διακινούν την Εργατική Αλληλεγγύη έξω και μέσα από ένα νοσοκομείο για παράδειγμα, δεν βοηθάνε τους άλλους εργαζόμενους «μόνο» να γενικεύουν τις εμπειρίες τους αλλά και να οργανώσουν την απάντηση στο ερώτημα «τι να κάνουμε;». Και πολιτικά, με ποια αιτήματα, ποιες αιχμές θα δυναμώσουμε τον αγώνα και με ποιες μεθόδους, πως θα οργανώσουμε την κλιμάκωση της απεργιακής μάχης για παράδειγμα.

Με τη διακίνηση της επαναστατικής

εφημερίδας η θεωρία γίνεται πράξη, συλλογική δράση. Τα δίκτυα και οι ομάδες που τη διακινούν και τη διαβάζουν δεν είναι παθητικοί καταναλωτές ιδεών αλλά η «μαγιά» για να οργανώσουμε μια αντιρατσιστική κινητοποίηση, μια απεργία ή μια φοιτητική κατάληψη, να κερδίσουμε την πλειοψηφία των συναδέλφων σε κάθε χώρο συγκεκριμένα σε αυτή την προοπτική.

Σε αυτή την προσπάθεια στηρίζομαστε στην επαναστατική κληρονομιά του Λένιν και των μπολσεβίκων στις αρχές του 20ου αιώνα. Το 1902 ο Λένιν έγραψε ένα πολύ γνωστό -και πολύ παρεξηγημένο- βιβλίο με τίτλο Τί να Κάνουμε; Τα φλέγοντα ζητήματα του κινήματός μας. Έγραφε «δώστε μας μια επαναστατική οργάνωση και θα αναποδογυρίσουμε τη Ρωσία». Κι η «σκαλωσιά» για το χτίσιμο αυτής της οργάνωσης ήταν η εφημερίδα, η Ίσκρα (Σπίθα).

Δέκα χρόνια μετά, οι μπολσεβίκοι συγκροτήθηκαν σε ξεχωριστό επαναστατικό κόμμα. Ήταν η στιγμή που το εργατικό κίνημα ανέκαμπτε από την

ήττα της επανάστασης του 1905. Και το πρώτο πράγμα που έκαναν, με πρωτοβουλία του Λένιν, ήταν να ξεκινήσουν την έκδοση μιας ημερήσιας εφημερίδας στην Πετρούπολη της Πράβδα (Αλήθεια).

Αυτή η εφημερίδα κατόρθωσε -ξεπερνώντας την ανελέητη λογοκρισία του Τσαρισμού- να γίνει μια εφημερίδα που όχι μόνο έγραφε για τους εργάτες αλλά την έγραφαν οι εργάτες. Μέσα σε ένα χρόνο δημοσίευσε 11.000 μικρά άρθρα και επιστολές, 35 την ημέρα! Στις καλύτερες στιγμές της η κυκλοφορία της ξεπερνούσε τα 40.000 φύλλα.

Έγινε η ραχοκοκαλιά για ένα ολόκληρο δίκτυο αγωνιστών και αγωνιστριών που έμαθαν να επιχειρηματολογούν και να οργανώνουν. Για παράδειγμα, με τις ομάδες αναγνώστων που έδιναν ένα καπίκι (μια δεκάρα) από το μισθό τους για την ενίσχυση της εφημερίδας. Η Πράβδα «εκπαίδευσε» χιλιάδες αγωνιστές με αυτό τον τρόπο στα εργοστάσια και στις εργατογειτονιές. Θα ήταν αυτή η μαγιά που το 1917 θα έμπαινε επικεφαλής εκατομμυρίων στην επανάσταση που «συγκλόνησε τον κόσμο».

«Υποκατάστατα»;

Έναν αιώνα μετά δεν υπάρχει υποκατάστατο για τον ρόλο που παίζει μια επαναστατική εφημερίδα. Σίγουρα, οι «νέες» τεχνολογίες του ίντερνετ είναι πολύ χρήσιμες για τους επαναστάτες/τριες και τις οργανώσεις τους. Προσφέρουν τεράστιες δυνατότητες επικοινωνίας και ενημέρωσης.

Όμως, δεν παύουν να καθορίζονται και να διαμορφώνονται από τον τρόπο που λειτουργεί συνολικά ο καπιταλισμός. Όχι μόνο γιατί οι «πλατφόρμες» και τα εργαλεία όπως τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ) είναι στα χέρια μεγάλων πολυεθνικών, ας σκεφτούμε το Χ (πρώην twitter) και τον Ιλον Μασκ ή τη λογοκρισία του facebook στις ειδήσεις για τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Αλλά και γιατί βάζουν τον «χρήστη» στη θέση του παθητικού καταναλωτή ακόμα και αν πρόκειται για αριστερές ιδέες ή ενημέρωση.

Μπορούμε να διαδώσουμε το κάλεσμα για μια διαδήλωση ή μια εκδήλωση μέσω των ΜΚΔ, καθώς αυτά μας δίνουν το αντίστοιχο μιας μαζικής αφισκοκλήσης. Όμως, η επιτυχία των κινητοποιήσεων εξαρτάται από την επικοινωνία πρόσωπο με πρόσωπο με τους συναδέλφους, τους συντρόφους, τον κόσμο της Αριστεράς.

Η πάλη για να αλλάξουμε τον κόσμο, για να είναι νικηφόρα χρειάζεται τα εκατομμύρια των «μη-πεισμένων», και για να κερδηθούν σε αυτή την υπόθεση χρειάζεται η κοινή πάλη και συζήτηση μαζί τους «πρόσωπο με πρόσωπο». Και η σκαλωσιά για αυτή τη σχέση εξακολουθεί να είναι μια επαναστατική εφημερίδα όπως η Εργατική Αλληλεγγύη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Αλληλεγγύη από την Αθήνα

Η είδηση της ανατροπής της Χασίνα στις 5/8 έγινε αντιληπτή στους δρόμους γύρω από την Ομόνοια από τους πανηγυρισμούς που ακούστηκαν στα μαγαζιά και τους δρόμους που συγκεντρώνονται οι μετανάστες από το Μπαγκλαντές.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, δεκάδες Μπαγκλαντεσιανοί εργάτες διαδήλωσαν στη γειτονιά της Ομόνοιας, γιορτάζοντας την ανατροπή της Χασίνα και ακολουθώντας κείμενο του Συμβούλιου Δικαιωμάτων Απόδημων Μπαγκλαντεσιανών και της ΚΕΕΡΦΑ για νέα συγκέντρωση την επόμενη μέρα στην Ομόνοια.

Η διαδήλωση της Τρίτης 6/8 με ένα μεγάλο πανό που έγραφε «Νίκη στην Εξέγερση στο Μπαγκλαντές» ξεκίνησε από την οδό Αναξαγόρα και κατέληξε στην Ομόνοια όπου φωνάχτηκαν συνθήματα και πραγματοποιήθηκαν ομιλίες.

«Που έχεις πάει τώρα; Που θα πας να κρυφτείς; Να γυρίσεις εδώ! Γιατί σκότωσες πολλούς ανθρώπους. Και πρέπει να τιμωρηθείς» τραγουδούσαν απευθυνόμενοι στην πρώην πρωθυπουργό Χασίνα, οι μπαγκλαντεσιανοί εργάτες στη γλώσσα τους. «Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι!» και «Από την Αθήνα ως το Μπαγκλαντές, εργάτες ενωμένοι θα βρούμε νικητές!» τους απαντούσαν στα ελληνικά οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές και τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ που συμμετείχαν με το πανό τους στη διαδήλωση.

«Διαδηλώνουμε σήμερα για να πανηγυρίσουμε τη νίκη της εξέγερσης των φοιτητών και του λαού στο Μπαγκλαντές. Σήμερα είναι μέρα νίκης» μας λέει ο Χασάν. «Οι διαδηλώσεις απλώθηκαν σε όλη τη χώρα και σε δύο εβδομάδες κατάφεραν να γκρεμίσουν αυτούς που μας καταπίεζαν τόσα χρόνια. Ο κόσμος ζητά ελευθερία, δικαιοσύνη, να έχει δουλειά και το ζητάει τώρα!»

«Μετά από 16 χρόνια κερδίσαμε την ελευθερία μας. Έχουμε πια ελευθερία και είμαστε πολλοί χαρούμενοι» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Φαγουάντ, εργαζόμενος. «Ο λαός θέλει δημοκρατία, να αποφασίζει ο ίδιος. Είναι ένας αγώνας που ξεκίνησε από τους ίδιους τους φοιτητές και ακολούθησαν και οι υπόλοιποι. Είμαστε πολύ χαρούμενοι».

Χαιρετισμό στη συγκέντρωση εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ απήχθησε η Έλλη Πανταζοπούλου: «Διαδηλώνουμε μαζί με τα αδέρφια μας από το Μπαγκλαντές δύο μέρες τώρα γιορτάζοντας μαζί τους την μεγάλη νίκη που πέτυχαν χθες» τόνισε. «Η νίκη τους είναι μια απόδειξη ότι οι από τα κάτω έχουν τη δύναμη να γκρεμίζουν δικτατορίες, να ρίχνουν κυβερνήσεις, να σταματάνε πολέμους και στέλνει ένα μήνυμα και σε εμάς εδώ, που παλεύουμε να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και να καλύτερέσουμε τις ζωές μας. Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι!».

«Χαιρόμαστε που βρεθήκαμε μαζί με τους μετανάστες από το Μπαγκλαντές σε διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην εξέγερση όπου το κομμάτι που τις οργάνωνε μας έλεγε ότι "είναι σαν το δικό σας Πολυτεχνείο του 1973!"» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. «Θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης και τον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό, ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, τους δολοφόνους της Πύλου και των Τεμπών που στήριζε την Χασίνα και υπέγραφε δουλεμπορικές ρατσιστικές συμφωνίες αντί να απολάσει τους μετανάστες και να σταματήσει τις απελάσεις και τις ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα».

6/8, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Νίκη στην εξέγερση!

Η ανατροπή μετά από 16 χρόνια του καθεστώτος της Χασίνα στο Μπαγκλαντές στις 5 Αυγούστου έστειλε μήνυμα σε όλο τον πλανήτη ότι η νεολαία και η εργατική τάξη είναι εδώ και έχουν τη δύναμη όχι μόνο να γκρεμίζουν κυβερνήσεις αλλά και να αλλάξουν την κοινωνία.

Μέσα σε τρεις εβδομάδες ένα κίνημα που ξεκίνησε από τα κάτω, (χωρίς την στήριξη της επίσημης αντιπολίτευσης) από τους φοιτητές, ενάντια σε ένα νόμο που ευνουσίαζε τους καθεστωτικούς τελειώνοντας την εκπαίδευση να διορίζονται στο δημόσιο, εξελίχθηκε σε γενική εξέγερση που απαίτησε την ανατροπή του καθεστώτος όταν επιχειρήσε να καταστείλει τους φοιτητές αφήνοντας πίσω του 300 δολοφονημένους αγωνιστές/τριες.

Στις 5/8 η Χασίνα αναγκάστηκε να δραπέτεύσει με ελικόπτερο με προορισμό την Ινδία και οι εικόνες από την πρωθυπουργική κατοικία να καταλαμβάνεται από τους διαδηλωτές που πλημμύριζαν την Ντάκα έκαναν τον γύρο του κόσμου. «Είναι η νίκη των φοιτητών, η νίκη του λαού. Μπορείς να καταπιέσεις την οργή για λίγο, αλλά αυτή τελικά θα ξεσπάσει. Η σημερινή μέρα είναι η απόδειξη γι' αυτό» δήλωσε ο Towfiqur Rahman, ένας από τους διαδηλωτές.

Οι φοιτητές έθεσαν «εννέα σημεία» απαιτώντας την τιμωρία της Χασίνα, των

υπουργών της και όλων των υπεύθυνων για τις σφαγές καθώς και την απελευθέρωση των κρατουμένων από τις φυλακές. Τις επόμενες μέρες, η αστυνομία εξαφανίστηκε κυριολεκτικά από τους δρόμους, με τους εξεγερμένους να επιχειρούν επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα και στα γραφεία του κόμματος της Χασίνα (Awami League) αλλά και να αναλαμβάνουν οι ίδιοι τη δουλειά της αστυνομίας και της τροχαίας στους δρόμους και στις γειτονιές.

Κινητοποίηση

Οι φοιτητές κάλεσαν σε κινητοποίηση για να αποτραπεί κάθε επίθεση εναντίον της ινδουιστικής μειονότητας (το καθεστώς της Χασίνα είχε στενές σχέσεις οικονομικά και πολιτικά με το καθεστώς Μόντι στην Ινδία) και ανέλαβαν οι ίδιοι να περιφρουρούν, συνεπικουρούμενοι από τα τοπικά τεμένη, τους ινδουιστικούς ναούς και σπίτια από επιθέσεις. Αυτό φυσικά δεν εμπόδιζε την ακροδεξιά στην Ινδία και την Ευρώπη να επιχειρήσει να σπυλώσει την εξέγερση με πληθώρα από fake news (όπως αποκάλυψε σε άρθρο του το BBC), παίζοντας το χαρτί της ισλαμοφοβίας.

Την προηγούμενη μέρα της ανατροπής, την Κυριακή 4/8, οι φοιτητές είχαν καλέσει σε πανεθνική απεργία συμπαράστασης. Η αστυνομία και ο στρατός απάντησαν κορυφώνοντας την καταστολή και δολοφονώντας 100 διαδηλωτές. Η

πανεθνική «πορεία προς την Ντάκα» που είχε οριστεί για τις 6/8 μεταφέρθηκε στις 5/8 σαν άμεση απάντηση στη σφαγή. Ήταν η καμπί που ανάγκασε τους στρατηγούς, τρομαγμένους, να αλλάξουν πλευρά και να αποσύρουν την υποστήριξη τους από την Χασίνα, καλώντας σε διαπραγμάτευση από τη μια τους εκπροσώπους των φοιτητών και από την άλλη τους εκπροσώπους του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, του νεοφιλελεύθερου «Εθνικού Κόμματος Μπαγκλαντές» (BNP).

Οι στρατηγοί προσέφεραν παραχωρήσεις στο κίνημα και ανακοίνωσαν ελεύθερες εκλογές εντός τριών μηνών καθώς και απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων, καλώντας τους φοιτητές να σταματήσουν την πολιτική ανυπακοή. Οι εκπρόσωποι των φοιτητών απαίτησαν στην προσωρινή κυβέρνηση που θα καλέσει τις εκλογές, επικεφαλής να είναι ο 85χρονος νομπελίστας Μοχάμεντ Γιούνους, αίτημα στο οποίο συμφώνησε ο στρατός και το BNP μετά από την απόφαση να απελευθερωθεί η πρόεδρός του, Χαλέντα Ζία, από τη φυλακή.

Έτσι, την περασμένη εβδομάδα ορκίστηκε μια προσωρινή κυβέρνηση, με επικεφαλής τον Γιούνους, στο υπουργικό συμβούλιο της οποίας συμμετέχουν και δύο από τους εκπροσώπους των φοιτητών που επέμεναν ότι ο στρατός θα πρέπει να αποκλειστεί από την προσωρινή

11/7, Φοιτήτριες διαδηλώνουν στο Μπαγκλαντές. Φωτό: Rayhangd/Wikipedia

κυβέρνηση. Ο Γιούνους, γνωστός και ως «τραπεζίτης των φτωχών» (διαχειρίζεται προγράμματα μικρο-δανείων προς τους φτωχούς) που είχε διωχθεί από το καθεστώς, έχει υψηλή δημοτικότητα στους φοιτητές και γενικότερα.

Ο ρόλος του αναμένεται να είναι εκείνος του εξισορροπιστή: Από τη μια να καθησυχάσει τους φοιτητές και το λαό ότι το παλιό καθεστώς είναι πλέον νεκρό και ότι έρχονται μεγάλες αλλαγές και από την άλλη να καθησυχάσει την άρχουσα τάξη ότι μπορεί να σταθεροποιήσει τη χώρα και να αποκαταστήσει την εξουσία του κράτους. Όπως δήλωσε, με την ανάληψη των καθηκόντων του: «Με εμπιστευτήκατε, οι φοιτητές με κάλεσαν και εγώ ανταποκρίθηκα σε αυτό. Εξασφαλίστε ότι κανείς δεν θα δεχθεί επίθεση πουθενά σε αυτή τη χώρα. Ο πρώτος μου λόγος είναι να προστατεύσετε τη χώρα από την αναταραχή».

Η εξέγερση στο Μπαγκλαντές έχει σημαίνει παράλυση της δημόσιας διοίκησης, συνεχή μείωση των συναλλαγματικών αποθεμάτων και παράλυση στην οικονομία προκαλώντας ανησυχία αφενός στις πολυεθνικές αφετέρου σε περιφερειακές δυνάμεις όπως η Ινδία και η Κίνα, που για οικονομικούς και γεωπολιτικούς λόγους δεν θα ήθελαν να διαταραχθεί η ισορροπία δυνάμεων και οι σχέσεις που έχουν χτίσει με το καθεστώς της Χασίνα. Όλοι αυτοί οι παράγοντες θα αισθάνονταν πιο ασφαλείς αν ο στρατός ήταν επικεφαλής.

Προς το παρόν, οι στρατηγικοί γνωρίζουν ότι οποιαδήποτε προσπάθεια επιβολής στρατιωτικού καθεστώτος κινδυνεύει να αναζωπυρώσει εκ νέου το μαζικό κίνημα. Η δύναμη των 200.000 στρατιωτών του δεν είναι εύκολο να καθυποτάξει έναν πληθυσμό 170 εκατομμυρίων ανθρώπων - και μάλιστα οπλισμένου με την αυτοπεποίθηση που του δίνει το γεγονός ότι συνειδητοποίησε στην πράξη τη δύναμή του.

Αλλά ο στρατός δεν πρόκειται να παραιτηθεί εύκολα από το να ανακτήσει την κυριαρχία, πιέζοντας για αρχή την προσωρινή κυβέρνηση να του επιτρέψει να παίξει ρόλο στην «αποκατάσταση της τάξης». Επιπλέον το πολιτικό κενό θα επιδιώξουν να καλύψουν είτε το BNP είτε το δεξιό ισλαμικό κόμμα, το Bangladesh Jamaat-e-Islami. Ο σοσιαλιστής ακτιβιστής **Mushuq** μιλώντας από

την Ντάκα, δήλωσε στο Socialist Worker ότι η ηγεσία των φοιτητών έχει επίγνωση αυτών των κινδύνων:

«Η μαζική εξέγερση των φοιτητών δεν έγινε μόνο για να φύγει η Χασίνα αλλά για να διαλυθεί όλο το καταπιεστικό σύστημα. Οι φοιτητές διατηρούν την τάξη στην Ντάκα ελλείψει της αστυνομίας κόντρα στην ανομία και τους βανδαλισμούς που ενορχηστρώνονται από ηττημένους ένοπλους μπράβους του Awami League και από οργανωμένες ομάδες ακραίων ισλαμιστών. Η φοιτητική ηγεσία και η δημοκρατική αριστερά έχουν ενωθεί για να καλέσουν το λαό να τους αντισταθεί και να στηρίξει τη νίκη».

Οι εξεγερμένοι στο Μπαγκλαντές δεν έχουν να περιμένουν τίποτε από το στρατό ούτε από τα κόμματα της αντιπολίτευσης που ενώ κράτησαν αποστάσεις από την εξέγερση τώρα επιδιώκουν να καλύψουν το κενό. Η ριζοσπαστικοποίηση που ξεδιπλώνεται στους φοιτητές και την εργατική τάξη μπορεί να γεννήσει, και ήδη το κάνει, νέα πολιτικά υποκείμενα, που απαιτούν πραγματική ελευθερία, δημοκρατία, δικαιώματα αλλά και αξιοπρεπή ζωή για την τεράστια εργατική τάξη του Μπαγκλαντές.

Το υπόβαθρο της εξέγερσης δεν αφορά μόνο τις ελευθερίες και τη δημοκρατία, είναι βαθιά ταξικό. Το Μπαγκλαντές, μια χώρα 170 εκατομμυρίων ανθρώπων λίγο μεγαλύτερη σε μέγεθος από την Ελλάδα, είναι ένα από τα παγκόσμια εργοστάσια του πλανήτη με ρυθμό ανάπτυξης 6%. Για την ακρίβεια ντύνει τον μισό πλανήτη. Αλλά οι βασικοί αποδέκτες αυτής της «ανάπτυξης» ήταν οι πολυεθνικές, οι ντόπιοι καπιταλιστές, το καθεστώς και οι στρατηγικοί που το στήριζαν με αντάλλαγμα προνόμια, επικερδείς συμβάσεις και υπερπόντιες «ειρηνευτικές» αποστολές του ΟΗΕ.

Τώρα, η εμπειρία της εξέγερσης και του ελέγχου των εξεγερμένων στις γειτονιές γίνεται χειροπιαστό παράδειγμα εργατικού ελέγχου για τα 60 εκατομμύρια εργάτες/ριες που συνεχίζουν να δουλεύουν στα εργοστάσια και στα σουέτσοπς του Μπαγκλαντές με μισθούς πείνας. Εκεί βρίσκεται η δύναμη για την πραγματική αλλαγή της κοινωνίας, για μια πραγματική μεταπολίτευση που θα οδηγήσει την εξέγερση στην τελική νίκη.

Γιώργος Πίπτας

Οι εξεγερμένοι έχουν τον λόγο

Μελένε Ταρικούλ Ισλάμ και συμμετέχω στο κεντρικό συντονιστικό των φοιτητών κατά των διακρίσεων στο Μπαγκλαντές. Ξεκινήσαμε αυτόν τον αγώνα στις 5 Ιούνη φέτος γιατί το καθεστώς έφερε έναν νόμο που πρακτικά απαγόρευε στους νέους φοιτητές που δεν ήταν με το καθεστώς να βρουν δουλειά στο δημόσιο.

Εδώ και δεκαέξι χρόνια είχαμε χούντα στο Μπαγκλαντές. Ξεκίνησε από τον μπαμπά της Χασίνα και μετά το καθεστώς πέρασε στα χέρια της. Ήταν ήδη πολύ δύσκολο το να βρούμε δουλειά, και αυτός ο νόμος έκοβε και την παραμικρή δυνατότητα. Αποφασίσαμε λοιπόν να ξεκινήσουμε καταλήψεις στα πανεπιστήμια και να βγούμε στους δρόμους για να μην περάσει ο νόμος.

Στις 5 Ιούνη ήταν η πρώτη μας διαδήλωση και το βασικό μας αίτημα, η αναμόρφωση όλου του δημόσιου. Για ενάμιση μήνα περίπου κάναμε μεγάλο αγώνα και στις 15 Ιούλη η Χασίνα διέταξε τις οργανώσεις των φοιτητών να αδειάσουν τους δρόμους. Απαγόρευση των διαδηλώσεων δηλαδή.

Για να την πετύχουν, ξεκίνησαν τις βίαιες επιθέσεις με ξύλο στους αδερφούς και τις αδερφές μας. Εκείνη ήταν νομίζω η στιγμή που μας πείσωσε περισσότερο. Γι-

ναμε ακόμα πιο σίγουροι για τα αιτήματά μας και την ανάγκη να αλλάξουν τα πράγματα συνολικά.

Την επόμενη μέρα έγιναν οι πρώτες δολοφονίες στους δρόμους. Πάνω από 16-17 φοιτητές σε όλη τη χώρα. Και την επόμενη μέρα, στις 18/7 ακόμα περισσότερες επιθέσεις και δολοφονίες.

Εκεί ήταν που έγινε η μεγάλη στροφή. Μέσα σε τρεις ώρες, την ίδια μέρα, η διεκδικήσή μας μετατράπηκε από «όχι στο νόμο, μεταρρύθμιση του δημόσιου τομέα» στο «να πέσει το καθεστώς της Χασίνα».

Στις 6 Αυγούστου, συνεχίζοντας να παλεύουμε, πετύχαμε τη μεγάλη νίκη. Το κόμμα της και η κυβέρνησή της κατέρρευσαν κι εκείνη έφυγε με ελικόπτερο. Όχι μόνο οι φοιτητές, όλοι μαζί πετύχαμε τη νίκη. Αποδείξαμε ότι ο λαός έχει δύναμη!

Έρχεται μια περίοδος με τεράστιες αλλαγές στη χώρα μας. Εμείς θα παλέψουμε για να ανατρέψουμε όλο τον μηχανισμό του προηγούμενου καθεστώτος, ο οποίος φυσικά δεν «πέφτει» από μόνος του. Θέλουμε ένα μοντέρνο Μπαγκλαντές που θα έχει δημόσια Υγεία και Παιδεία για όλους και θα καλύπτεται κάθε κοινωνική ανάγκη δημόσια. Που θα έχουν όλοι δουλειά.

Ταρικούλ Ισλάμ,
φοιτήτης, Ντάκα

Το 2018, η πρωθυπουργός του Μπαγκλαντές Χασίνα αναγκάστηκε κάτω από την πίεση ενός ιστορικού φοιτητικού κινήματος να ανακοινώσει ότι θα θέσει τέρμα στην ποσόστωση (σ.σ. το 30% των θέσεων στο δημόσιο καλυπτόταν υποχρεωτικά από απογόνους των «μαχητών της ελευθερίας» από τον πόλεμο του 1971 και επί το πλείστον μέλη του κόμματος της Χασίνα) και να εφαρμόσει ένα σύστημα χωρίς διακρίσεις για την κάλυψη των θέσεων εργασίας στο δημόσιο. Η κυβέρνηση προχώρησε στην κατάργηση των ποσοστώσεων στην πρώτη (σ.σ. 9χρονης εκπαίδευσης) και τη δεύτερη τάξη (13χρονης εκπαίδευσης).

Όμως στις 5 Ιουνίου 2024, το Ανώτατο Δικαστήριο κήρυξε άκυρη την απόφαση για την ακύρωση της ποσόστωσης. Το σύστημα της ποσόστωσης επανήλθε στην πρώτη και τη δεύτερη τάξη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να εξοργιστούν οι φοιτητές και να ξεκινήσει σε όλη τη χώρα το κίνημα διαμαρτυρίας κατά του συστήματος των ποσοστώσεων, ένα κίνημα που για λόγους ηθικής και συνειδησης απαιτεί την οικοδόμηση ενός Μπαγκλαντές χωρίς διακρίσεις.

Στις πανεπιστημιούπολεις και στις αίθουσες βρεθήκαμε σε μια ελεγχόμενη και εκφοβιστική ατμόσφαιρα -αποτελεσματικό ενός μακροχρόνιου φασιστικού κρατικού συστήματος- αντιμετώπιζε με την κυβερνητική φοιτητική παράταξη Chhatra League. Τις πρώτες μέρες του κινήματος, συνήθιζα

να συμμετέχω στις κινητοποιήσεις μόνη μου. Αργότερα προσπάθησα να οργανώσω τις φοιτήτριες του Begum Badrunnisha College με την επιθυμία να οικοδομήσω ένα μεγαλύτερο και επιτυχημένο κίνημα στην πανεπιστημιούπολη. Έτσι έγινε η αρχή για τη δική μου συμμετοχή στο κίνημα.

Ως φοιτήτρια στο Begum Badrunnisha Government Women's College και ως συντονίστρια αυτού του κινήματος, ελπίζω σε ένα μελλοντικό Μπαγκλαντές χωρίς διακρίσεις, ένα Μπαγκλαντές της ισότητας, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και σε ένα πραγματικά δημοκρατικό σύστημα όπου όλοι θα έχουν ελευθερία έκφρασης, όπου κάθε τομέας του κράτους θα λειτουργεί ανεξάρτητα και τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανθρώπων θα είναι εγγυημένα. Όπου ο καρκίνος που ονομάζεται διαφθορά θα αφαιρεθεί από το Μπαγκλαντές με μια επιτυχημένη χειρουργική επέμβαση. Όπου οι φοιτητές/ριες θα μπορούν να ζουν σε μια ασφαλή πανεπιστημιούπολη με εξασφαλισμένο το δικαίωμα στην εργασία μετά τις σπουδές. Όπου το Μπαγκλαντές θα είναι ένα ασφαλές και αξιοπρεπές μέρος ειδικά για τις γυναίκες. Με αντάλλαγμα το αίμα και τη θυσία των μαρτύρων μας, κερδίζουμε την ελευθερία και την ελπίδα για ένα νέο Μπαγκλαντές.

Σίνθια Ζαχίν Αγιέσα,
συντονίστρια Φοιτητικό κίνημα
κατά των διακρίσεων

Οι εξελίξεις στην Βρετανία με τα πρωτοφανή πογκρόμ των φασιστών κατά των μεταναστών και την μαζική απάντηση του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος ήταν ραγδαίες, συγκλονιστικές, δεν ήταν όμως απρόβλεπτες.

Στις 30 Ιούλη, φασίστες προωθούν μέσω του διαδικτύου καλέσματα μίσους κατά των μουσουλμάνων μεταναστών στοχοποιώντας τζαμιά και ξενώνες φιλοξενίας προσφύγων. Καλούν σε ρατσιστική κινητοποίηση σε αρκετές πόλεις και γειτονίες σπέρνοντας το τρόμο στις κοινότητες των μεταναστών.

Άρπαξαν σαν αφορμή για να χύσουν ρατσιστικό δηλητήριο την φρικιαστική δολοφονία τριών παιδιών στο Σάουθπορτ διακινώντας την ψεύτικη είδηση ότι ο δράστης είναι μουσουλμάνος που πέρασε με βάρκα παράνομα από το Καλέ. Οι επιθέσεις τους ήταν οργανωμένες, άγριες, γεμάτες μίσος και βία: εισέβαλαν και έκαψαν τζαμί στο Σάουθπορτ και ξενώνες φιλοξενίας όπως το Holiday Inn στο Ρόδεραμ. Στην επίθεση στο Ρόδεραμ συμμετείχε ένας όχλος που έφτασε τα χίλια άτομα. Αυτές οι επιθέσεις τροφοδοτήθηκαν από μια φασιστοσύναξη στην καρδιά του Λονδίνου καλεσμένη από τον φασίστα Τόμι Ρόμπινσον 3 μέρες πριν με κεντρικό σύνθημα το «δεν χωράνε οι μουσουλμάνοι στη Βρετανία».

Η απάντηση ήρθε άμεσα από το Stand up to Racism και το SWP αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Βρετανία που κάλεσαν για άμεση κινητοποίηση με δεκάδες αντισυγκεντρώσεις στους χώρους όπου απειλούσαν οι φασίστες στις πρώτες μέρες του Αυγούστου, σε τζαμιά και ξενώνες φιλοξενίας προσφύγων.

Οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις είχαν να αντιμετωπίσουν δύο εμπόδια. Από την μια, το φόβο και το πάγωμα που έσπειραν οι επιθέσεις των φασιστών σε τοπικές κοινότητες. Από την άλλη την παθητική στάση ηγεσιών των συνδικάτων και οργανώσεων που αρχικά ήταν πρόθυμες να εμπιστευτούν την κυβέρνηση των Εργατικών, την Αστυνομία και τα δικαστήρια να αντιμετωπίσουν τις φασιστικές επιθέσεις υποτιμώντας τα καλέσματα αντισυγκεντρώσεων του αντιφασιστικού κινήματος.

Επίσημος ρατσισμός

Η επιμονή στην μαζική δράση στους δρόμους για να διώξουμε τους φασίστες και η δυσπιστία απέναντι στο ρόλο του κράτους, της κυβέρνησης των Εργατικών και της Αστυνομίας ήταν 100% δικαιολογημένη. Ο ρατσισμός και η ισλαμοφοβία εδώ και πολλά χρόνια έχουν γίνει επίσημη πολιτική του βρετανικού κράτους, με τις κυβερνήσεις να οργανώνουν την συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους αλλά και να φέρνουν την φτώχεια στη πλειοψηφία με την διαρκή λιτότητα. Η εχθρότητα τους στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη όπου συμμετείχαν μαζικά οι μουσουλμάνοι και η επίθεση για «αντισημιτισμό» στην Αριστερά, βαπτίζοντας ως «ισλαμοφασισμό» στην αλληλεγγύη στην Παλαιστινιακή αντίσταση, ήταν βούτυρο στο ψωμί των φασιστών και τροφοδότησε παραπέρα την ισλαμοφοβία. Πρόσφυγες πνίγονται σε βάρκες που απωθούνται στη Μάγχη ενώ πλωτές φυλακές στήθηκαν ως στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η στοχοποίηση των μουσουλμάνων και των μεταναστών, η μετατροπή τους σε αποδιοπομπαίους τράγους έστρωσε το έδαφος για να ξεσπάσει το πρόσφατο ρατσιστικό κύμα, στη χώρα που το αντιφασιστικό κίνημα είχε παρ-

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Αντιφασιστική έκρηξη

Τεράστιες αντιφασιστικές διαδηλώσεις έγιναν την Τετάρτη 7 Αυγούστου (φωτό πάνω). Πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Socialist Worker» εκείνης της βδομάδας (φωτό κάτω).

δοση και νίκες διαλύοντας φασιστικές οργανώσεις όπως το BNP παλιότερα..

Ήταν οι Συντηρητικοί αυτοί που άνοιξαν το δρόμο στην ακροδεξιά, με το Ρισι Σούνακ να κάνει σημαία του προεκλογικά το σύνθημα «σταματήστε τις βάρκες των προσφύγων». Έτσι κατάφερε το ξενοφοβικό κόμμα Reform UK του Φάρατζ να πάρει 4 εκατομμύρια ψήφους. Ο Φάρατζ με τις δηλώσεις του ότι «δεν μας λέτε όλη την αλήθεια για το δολοφόνο των τριών παιδιών» και «κάτι πολύ άσχημο συμβαίνει στην μορφή μας χώρα» στοχοποιούσε ανοιχτά τους μουσουλμάνους μετανάστες δηλώνοντας ότι δεν μπορούν να «ενστερνιστούν τις βρετανικές αξίες.» Αυτές οι κραυγές του λαϊκίστικου ακροδεξιού κόμματος έγιναν πράξεις από τις ομάδες των φασιστών δείχνοντας ότι δεν μπορούμε να υποτιμούμε τέτοιου είδους κόμματα ως εξημερωμένα «μεταφασιστικά» κοινοβουλευτικά μορφώματα. Είναι τα θερμοκήπια που γεννάνε και ενθαρρύνουν την δράση των φασιστών.

Όμως και οι Εργατικοί του Κιρ Στάρμερ άφησαν την πόρτα ανοιχτή για αυτό το πογκρόμ. Αναγκάστηκαν να ανακαλέσουν την πολιτική των Συντηρητικών για απελάσεις μεταναστών στη Ρουάντα, όμως η υφυπουργός Εσωτερικών Υβέτ Κούπερ ανακοίνωσε ότι μέσα στο καλοκαίρι θα προχωρούσε σε «έκρηξη επιδρομών» κατά των μεταναστών με εντατικούς ελέγχους της Αστυνομίας, κοινώς σε ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα. Ανάμεσα σε αυτά που είχε αποδεχτεί η Κούπερ ήταν και το

στρατόπεδο στις 7 Αυγούστου» όπως χαρακτηριστικά έγραψε η εφημερίδα Socialist Worker. Εκείνη τη μέρα χιλιάδες εργαζόμενοι, φοιτητές, μετανάστες ανταποκρίθηκαν σε ένα έκτακτο κάλεσμα πάνω από 100 προσωπικοτήτων, βουλευτών, καλλιτεχνών, συνδικαλιστών και ακτιβιστών. Πάνω από 7000 στο Μπρίστολ, 12000 στο Λονδίνο σε διάφορες περιοχές, 1500 στο Λίβερπουλ, 3000 στο Νιουκαστλ, 1000 στο Μπέρμινγχαμ και ο κατάλογος ήταν ατελείωτος με τους αντιφασίστες να σαρώνουν τους φασίστες στο σύνολο των σημείων όπου είχαν καλεστεί οι συνάξεις μίσους ανακόποντας έτσι την κινητοποίησή τους στο δρόμο. Αυτό ανάγκασε την ίδια την κυβέρνηση και στελέχη της που κατηγορούσαν τα «δύο άκρα» να χαιρετίζουν τον κόσμο που βγήκε στους δρόμους! Ακόμα και δεξιοφύλλιδες προσάρμοσαν τα πρωτοσέλιδά τους προβάλλοντας τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις.

Κίνημα

Το αντιφασιστικό κίνημα κέρδισε αυτή την μάχη γιατί έβαλε σε κίνηση χιλιάδες κόσμο να υπερασπίζει τους μετανάστες και να κυνηγά τους φασίστες παντού. Πατώντας στην μεγάλη εμπειρία που έχει μόρρεσε να φέρει στο δρόμο με την τακτική του ενιαίου μετώπου δράσης χιλιάδες κόσμο. Βρέθηκαν μαζί εργάτες και εργάτριες από τα συνδικάτα, αριστερά κομμάτια που παραμένουν αλλά και αυτά που έσπασαν πρόσφατα από το Εργατικό Κόμμα, ακτιβιστές των κινημάτων, κοινότητες μεταναστών, όπως των Ινδών εργατών που έπαιξαν ιστορικό ρόλο στη πρώτη σύγκρουση με τους φασίστες στη δεκαετία του 70 με το Antinazi League, οργανώσεις του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, κομμάτια του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος.

Μάλιστα στις 18 Αυγούστου το αντιφασιστικό κίνημα με πρωτοβουλία του Stand Up to Racism προχώρησε σε μια νέα καμπάνια «Σταματήστε την ακροδεξιά» μετά τον πρώτο γύρο νικηφόρας αντιμετώπισης των φασιστών. Ανάμεσα στους ομιλητές ήταν ο Τζέρεμι Κόρμπιν που εκλέχτηκε ξανά βουλευτής παρά τη διαγραφή του από το Εργατικό Κόμμα.

Όπως σωστά επιμένουν χρειάζεται αποφασιστική αντιμετώπιση τόσο των φασιστών αλλά και του Νάιτζελ Φάρατζ. Την ίδια ώρα όμως είναι ανάγκη να χτιστεί μια μαζική δύναμη επαναστατών σοσιαλιστών που να δώσει τις μάχες ενάντια στις επιθέσεις που δέχεται η εργατική τάξη και η νεολαία από την βρετανική άρχουσα τάξη, τις ιδιωτικοποιήσεις, την ακρίβεια, τις θυσίες για μεγαλύτερη εμπλοκή στους πολέμους στην Μ.Ανατολή και την Ουκρανία. Έτσι ώστε η απογοήτευση από την πολιτική του Εργατικού Κόμματος να μην δώσει την ευκαιρία στην ακροδεξιά και τους φασίστες να επιβάλουν την δικιά τους ατζέντα.

Ο Αντιφασιστικός Αύγουστος στην Βρετανία είναι πηγή έμπνευσης για το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα διεθνώς! Χαιρόμαστε γιατί η ΚΕΕΡΦΑ συντονίζεται κάθε χρόνο σε κοινή δράση μαζί με το κίνημα αυτό και ξανά πρόσφατα για την καμπάνια για δικαιοσύνη για την Πύλο. Μαζί μπορούμε να νικάμε.

Πέτρος Κωνσταντίνου

κλείσιμο των ξενοδοχείων για πρόσφυγες όπως το Holiday Inn που τελικά έγινε στόχος των φασιστών. Η δε Αστυνομία μοίραζε σκληρότερες ποινές στους αντιφασίστες διαδηλωτές απ ότι καταλόγιζε στους ρατσιστές που συμμετείχαν στα πογκρόμ! Μάλιστα οργάνωσε ολόκληρη εκστρατεία για να μην συμμετέχει ο κόσμος στις αντιφασιστικές αντισυγκεντρώσεις!

Όμως, η απειλή του αντιφασιστικού κινήματος ήταν νικηφόρα και «ο φόβος άλλαξε